

ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΒΕΡΩΝΗ

53
701

ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΒΕΡΩΝΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τ.Ε.Ι ΠΕΙΡΑΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1995

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	σελ.2
1. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ : ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ	σελ.4
2. ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ : ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ	σελ.8
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	
3. ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	σελ.14
4. ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	σελ.16
5. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	σελ.18
6. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ	σελ.20
7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	σελ.23
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 : ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	σελ.24
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 : ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ	σελ.32
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3: ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ	σελ.35
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4 : ΔΟΜΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ	σελ.39
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	σελ.41
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ	

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το αντικείμενο της παρούσας εργασίας είναι η αρχιτεκτονική μελέτη μίας σύγχρονης κατοικίας στις Κυκλάδες. Για να γίνει το αντικείμενο πιο απτό, η θέση αυτής της κατοικίας επιλέχθηκε στην Μύκονο. Η Μύκονος είναι ένα νησί με ξεχωριστή τοπική αρχιτεκτονική, ιδιαίτερο πολιτιστικό παρελθόν και συγχρόνως, λόγω εκρηκτικής τουριστικής ανάπτυξης, με έντονες πιέσεις για εκσυγχρονισμό των απαιτήσεων στις νέες κατασκευές. Γι αυτό το λόγο μία αρχιτεκτονική μελέτη στο χώρο αυτό αντιμετωπίζει ιδιαίτερα προβλήματα εξισορρόπησης παράδοσης και σύγχρονης προσαρμογής.

Συγκεκριμένα γίνεται μια αρχιτεκτονική πρόταση για μία σύγχρονη κατοικία, στην περιοχή «Γλάστρος», της νήσου Μυκόνου. Στην αρχιτεκτονική λύση που παρουσιάζεται παρακάτω, έχουν ληφθεί υπόψη:

- Οι ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, καθώς και οι τρέχουσες νομικές, κτιριοδομικές και τεχνικές προδιαγραφές.
- Τα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα της εποχής.
- Οι σύγχρονες κατασκευαστικές μέθοδοι, οι οποίες προσπαθούν με διάφορους τρόπους να συμπλεύσουν με την διαμορφωμένη αισθητική αντίληψη της τοπικής αρχιτεκτονικής.
- Ο χαρακτήρας της συγκεκριμένης περιοχής (Γλάστρος) του γηπέδου.
- Ένα συγκεκριμένο κτιριολογικό πρόγραμμα για τη στέγαση μίας φανταστικής αλλά προσδιορισμένης οικογένειας.

Η εργασία οργανώνεται σε 7 κεφάλαια.

Στο **Κεφάλαιο 1** εξετάζεται γενικά η σημασία του παραδοσιακού περιβάλλοντος στην αρχιτεκτονική πρακτική.

Στο **Κεφάλαιο 2** παρουσιάζεται μία σύντομη ιστορία του μυκονιάτικου χώρου, περιγράφονται τα χαρακτηριστικά της παραδοσιακής τοπικής αρχιτεκτονικής και εντοπίζονται οι διαμορφωμένες κατευθύνσεις της πολιτείας και της μυκονιάτικης κοινότητας στην προσαρμογή των συγχρόνων κατασκευών στον παραδοσιακά διαμορφωμένο χώρο.

Στο **Κεφάλαιο 3** περιγράφονται τα χαρακτηριστικά του διαθέσιμου γηπέδου και του ευρύτερου περιβάλλοντος του.

Στο **Κεφάλαιο 4** αναπτύσσονται το προφίλ της οικογένειας που θα στεγαστεί στην κατοικία της μελέτης, το κτιριολογικό πρόγραμμα, και οι λειτουργικές προδιαγραφές του κτιρίου.

Στο **Κεφάλαιο 5** αναλύεται η αρχιτεκτονική σύνθεση και η ένταξη του κτιρίου στο περιβάλλον.

Στο **Κεφάλαιο 6** παρουσιάζονται οι κατασκευαστικές επιλογές.

Στο **Συμπέρασμα** συνοψίζονται ο προσανατολισμός και τα αποτελέσματα της παρούσας εργασίας.

Ζητήματα που ο τεχνικός τους χαρακτήρας θα απομείωνε την συνέχεια της ανάγνωσης του κυρίως κειμένου παραπέμθησαν σε παραρτήματα:

Στο **πρώτο** παρατίθενται στοιχεία της ειδικής πολεοδομικής νομοθεσίας με την οποία η πολιτεία προσπαθεί να προσανατολίσει τις αρχιτεκτονικές συνθέσεις στον ευαίσθητο και απαιτητικό μυκονιάτικο χώρο.

Στο **δεύτερο** παρουσιάζονται στοιχεία σχετικά με την υπάρχουσα τεχνική υποδομή του νησιού.

Στο **τρίτο** περιγράφεται η τεχνική της τοπογραφικής αποτύπωσης του γηπέδου.

Στο **τέταρτο** υπολογίζονται τα στοιχεία της πραγματοποιούμενης εκμετάλλευσης των οικοδομικών δικαιωμάτων του γηπέδου και αντιπαραβάλλονται με τα νόμιμα όρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ : ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Το σπίτι και γενικότερα το κτίριο, είναι πανάρχαιο γνώρισμα του ανθρώπου πάνω στην γη. Καθώς όμως εκείνος βρίσκεται πάντα σε αδιάκοπη εξέλιξη, το ίδιο συμβαίνει και μ' αυτό αφού πρέπει πάντα να τον παρακολουθεί και να προσαρμόζεται στις ανάγκες του, με τα καινούργια κάθε φορά τεχνικά μέσα και τις σχετικές αισθητικές απαιτήσεις. Αλλά τί είναι αρχιτεκτονική και ποίος ο βαθμός επηρεασμού της από την παράδοση;

Μια απάντηση στο ερώτημα του «τι είναι αρχιτεκτονική» μας την δίνει ο μεγάλος αρχιτέκτονας Le Corbusier με έναν λακωνικό ορισμό. " Η αρχιτεκτονική είναι ένα καλλιτεχνικό παιχνίδι όγκων κάτω απ' το φως που έχουν συντεθεί με επιστημονική ακρίβεια και λειτουργική συνέπεια . " (Le Corbusier, (1974))

Για τον Geoffrey Scott, ερευνητή της αρχιτεκτονικής των αρχών του αιώνα μας, τρεις είναι οι συνθήκες που πρέπει να χαρακτηρίζουν ένα αρχιτεκτονικό έργο.

"Πρώτον, να είναι εξυπηρετικό' δεύτερον, να είναι κατασκευασμένο άρτια' τρίτον, να προσφέρει με την μορφή του αισθητική απόλαυση στον άνθρωπο." (Scott . G, (1956))

Οι παραπάνω απόψεις δεν διαφέρουν και πολύ μεταξύ τους, ενώ έχουν τρεις κοινές συνισταμένες.

Η πρώτη είναι η λειτουργικότητα. Μια λειτουργική αρχιτεκτονική σύνθεση προσαρμόζεται με τις βασικές ανάγκες εργασίας, κυκλοφορίας, ανάπαυσης και αναψυχής οι οποίες χαρακτηρίζουν την δραστηριότητα και τις απαιτήσεις του σύγχρονου ανθρώπου. Οι συνθήκες που επηρεάζουν την διάρθρωση ενός κτιρίου είναι ακόμα: υλικά και τρόποι κατασκευής, χρήση των χώρων, προσαρμοστικότητα στις νέες συνθήκες, ηχητική και οπτική απομόνωση, ηλιασμός, φυσικός και τεχνητός φωτισμός, αερισμός, κλιματισμός και φυσικά η οικονομία του έργου. Με

την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των παραπάνω συνθηκών είναι δυνατό να προκύψει η λειτουργική λύση.

Η δεύτερη κοινή συνισταμένη της καλής αρχιτεκτονικής είναι η άρτια κατασκευή. Κάθε καλό τεχνικό έργο πρέπει να είναι ανθεκτικό στις εξωτερικές επιδράσεις κλίματος και χρήσεως, στατικά άρτιο, ενώ σήμερα μπορεί να προστεθεί και η ανάγκη ανθεκτικότητας στις δυσμενείς επιδράσεις του τεχνητού περιβάλλοντος των πόλεων. Για την επίτευξη των παραπάνω χρειάζεται αφ' ενός τεχνική κατάρτιση αφ'ετέρου καλή επιλογή και συναρμολόγηση των διαφόρων οικοδομικών στοιχείων, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα ανθεκτικό, εξυπηρετικό και καλοδιατυπωμένο σύνολο.

Η αρχιτεκτονική είναι τέχνη. Τούτο αποτελεί το τρίτο κατά σειρά στοιχείο που χαρακτηρίζει ένα αρχιτεκτονικό έργο. Η αρχιτεκτονική όμως δεν είναι μόνο τέχνη και ως εκ τούτου η αρχιτεκτονική κρίση δεν είναι δυνατό να περιορισθεί στον καλλιτεχνικό τομέα. Η δημιουργία οποιουδήποτε αρχιτεκτονικού έργου προϋποθέτει συγκερασμό των τριών συνισταμένων της αρχιτεκτονικής δραστηριότητας.

Αρχιτεκτονική είναι λοιπόν μία πρακτική που ακολουθεί ο πολιτισμένος άνθρωπος για να οργανώνει με τάξη το περιβάλλον του. Ο αρχιτεκτονικός χώρος εξυπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνίας με οικονομία και τεχνική αρτιότητα και αποτελεί ένα εκτεταμένο μέσο πνευματικής και καλλιτεχνικής επικοινωνίας ανθρωπίνων συναισθημάτων.

Η αρχιτεκτονική λοιπόν είναι ΚΑΙ τέχνη. Στον τόπο μας ανάμεσα σ' όλες τις καλές τέχνες είναι εκείνη στην οποία επιμένουν πολλοί Έλληνες αλλά και οι περισσότεροι ξένοι επισκέπτες, ιδιαίτερα οι τεχνικοί, να έχει ελληνικό χρώμα. Πού οφείλεται όμως η απαίτηση για ελληνικότητα στην αρχιτεκτονική; Είναι συμπτωματική ή ενστικτώδης; Γιατί ο θεατής ενός καινούργιου κτιρίου αποζητά ένα ελληνικό χαρακτήρα. Φτάνει μάλιστα συχνά στο σημείο να το απορρίπτει, έστω και αν πρόκειται για οικοδομή επιτυχημένη από λειτουργική και κατασκευαστική

σκοπιά και με ευχάριστη εμφάνιση, για μόνο το λόγο ότι είναι "μοντέρνο" και όχι "ελληνικό".

Βασική αιτία των παραπάνω είναι οι παλιές αρχιτεκτονικές αναμνήσεις μας. Αν δηλαδή το νέο κτίριο που βλέπουμε για πρώτη φορά μας θυμίζει κάπως το σχετικό παλιό πρότυπο τότε το δεχόμαστε, αν όχι, τότε το αντικρίζουμε με δυσπιστία. Είναι ευκολονόητο γιατί κάποιος που έχει στις αναμνήσεις του π.χ. τα σχολεία και τα άλλα δημόσια κτίρια με νεοκλασικό ρυθμό ζητάει κάτι παρόμοιο και για τα σημερινά. Για τον ίδιο λόγο ένας άλλος απαιτεί βυζαντινό ύφος σε μια σύγχρονη εκκλησία, και ένας τρίτος αιγαιοπελαγίτικη, μακεδονίτικη ή πηλιορείτικη αρχιτεκτονική σε μια εξοχική κατοικία. Όπως λέει και ο αρχιτέκτονας Portoghesi: "όταν κάνουμε αρχιτεκτονική, δε λογαριάζουμε μόνο αυτό που είναι μέσα στο κεφάλι μας, αλλά και αυτό που επίσης υπάρχει στο κεφάλι των άλλων". (Λυγίζος, Ι, (1987))

Πέρα από αυτές τις μακρινές αναμνήσεις "αρχιτεκτονικής μορφολογίας", μία άλλη αιτία για την οποία πολλοί ζητούν "ελληνικότητα", είναι η φανερή αντιδικία πολλών "μοντέρνων" οικοδομών με το περιβάλλον τους. Το κλίμα, το τοπίο, τα δομικά υλικά, οι συνήθειες του Έλληνα, εάν δεν γίνονται σεβαστές δημιουργούν έντονη αντίθεση με το περιβάλλον και οδηγούν σε κακόμορφη αρχιτεκτονική.

Ο Le Corbusier έλεγε "οτι όταν ο μηχανικός εμπνέεται από το φυσικό νόμο της οικονομίας και χρησιμοποιεί τις αναλυτικές του μεθόδους με συνέπεια προς τους νόμους της φύσης, επιτυγχάνει δια του έργου του αρμονία ανάλογο με την φυσική και το έργο του αποκτά κάλλος ανάλογο με το κάλλος της φύσεως". (Le Corbusier, (1974))

Η δημοτική αρχιτεκτονική μας γίνεται άξια θαυμασμού γι' αυτές ακριβώς τις υποδειγματικές προσαρμογές της στο κλίμα, το τοπίο και τις ιδιορρυθμίες της ζωής. Στο επόμενο κεφάλαιο θα δούμε μερικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν την παραδοσιακή αρχιτεκτονική μας προσπαθώντας να διακρίνουμε την σκέψη των ανθρώπων κατά την δημιουργία των κατασκευών τους.

Εξετάζοντας όμως την φυσιογνωμία ενός χώρου δεν θα πρέπει να λησμονούμε την εξελικτική του πορεία μέσα στο χρόνο. Μία πορεία η οποία άρχισε ταυτόχρονα με την δημιουργία, συνεχίστηκε και θα συνεχίζεται. Και κάθε στιγμή ο άνθρωπος γίνεται ταυτόχρονα δέκτης -των ξένων στοιχείων που εισβάλλουν, σαν αναπόφευκτη συνέπεια της αλληλεπίδρασης που υπάρχει ανάμεσα στους λαούς- και δημιουργός αξιών, με φανερές συνέπειες στη σύνθεση της κατοικίας.

Είναι λοιπόν μουσειακό είδος η πλούσια αρχιτεκτονική μας κληρονομιά; Ποιά θα πρέπει να είναι η στάση του αρχιτέκτονα ειδικά όταν οικοδομεί σε ένα χώρο με δεδομένο ύψος που όλοι τον θαυμάζουν; Παραθέτουμε σ' αυτό το σημείο την άποψη του Αρη Κωνσταντινίδη.

«Θέλουμε να κάνουμε αρχιτεκτονική; Θα πρέπει να ζήσουμε ολόκληρη την σκληρή πραγματικότητα της ζωής, μέσα από την κύρια και πιο κοινή (καθολική) εσωτερικότητα της. Θέλουμε να μείνουμε αρχιτέκτονες και να υψώνουμε αρχιτεκτονικές μορφές; Θα πρέπει να γυμνώσουμε τον εαυτό μας από κάθε ένδυμα περιττό και να αρκεστούμε στην αλήθεια της ουσίας και της κατασκευής, δουλεύοντας για την εφημερότητα, και όχι για την μνημείωση των λειτουργιών της ζωής, που στέκουν τρεχούμενες και περαστικές, γι' αυτό βέβαια και όλο ομορφιά και χάρη. Και θέλουμε τέλος να οχυρώσουμε την δράση μας μέσα από την όραση της μνήμης; Τότε θ' ανοίξουμε το αίσθημα μας και τον στοχασμό μας προς την ΑΡΧΗ του τόπου μας και γι' αυτό προς εκείνες τις παλαιές μορφές που πάντοτε είχαν σταθεί σαν γνήσια φανερώματα μιας αρχιτεκτονικής πρωτοβουλίας.» (Κωνσταντινίδης, Α, (1983))

Κι ενώ οι απόψεις δεν διαφέρουν και πολύ μεταξύ τους, η ερμηνεία τους στην πράξη ποικίλλει όσο ποικίλλει και το φαινόμενο της αρχιτεκτονικής. Εναπόκειται δηλαδή σε τελευταία ανάλυση στην ευαισθησία και επιμέλεια του αρχιτεκτονικού συνθέτη, στην εκάστοτε πρακτική του, να εναρμονίσει το παρόν με μία ιστορική συνέχεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ : ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΓΕΝΙΚΑ. Το νησί της Μυκόνου ανήκει στο νομό Κυκλάδων. Μαζί με τα νησιά της Δήλου και της Ρήνειας, -λόγω της μικρής απόστασης που έχουν μεταξύ τους- αποτελεί ένα μικρό νησιωτικό σύνολο μέσα στο ευρύτερο σύμπλεγμα των Κυκλάδων. Η Μύκονος έχει έκταση 85.4 τετραγωνικά χιλιόμετρα, η Δήλος 3.4 τετραγωνικά χιλιόμετρα και η Ρήνεια 13.7 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Το μεγαλύτερο μήκος της Μυκόνου είναι 14 χιλιόμετρα ενώ το μήκος των ακτών της ανέρχεται σε 81.5 χιλιόμετρα. Σε γενικές γραμμές έχει σχήμα τριγωνικό το οποίο διακόπτεται από δύο κόλπους στη βόρεια πλευρά και μια χερσόνησο στο νοτιοδυτικό άκρο. Οι κυριότεροι κόλποι που διαμορφώνονται είναι: Ο κόλπος Πάνορμος, ο οποίος είναι ανοικτός προς βορρά και έχει μήκος περίπου δύο ναυτικά μίλια. Ο ευρύτερος κόλπος Τούρλου -Χώρας Μυκόνου- Κόρφου προς Δυσμάς. Στον Νότο υπάρχουν αρκετοί κόλποι σημαντικότερος από τους οποίους είναι ο κόλπος του Ορνού. Τα σημαντικότερα ακρωτήρια είναι: Ο Αρμενιστής προς Βορρά, η Αλογόμανδρα νοτιοδυτικά και ο Εύρος Ανατολικά. (Εικ.1)

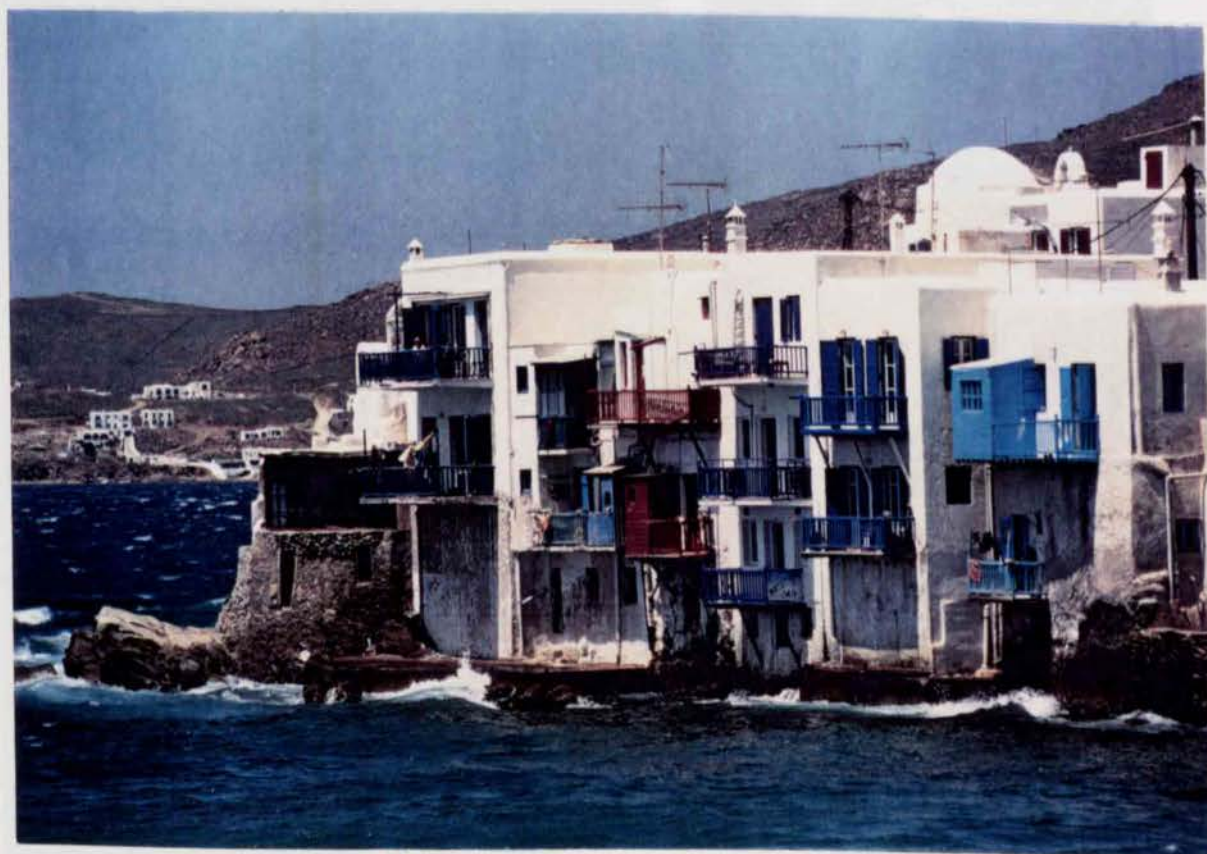
ΙΣΤΟΡΙΑ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Η ιστορία της Μυκόνου πριν από την επανάσταση δεν έχει να μας δείξει "λαμπρές σελίδες". Είναι μία ιστορία ενός τόπου που μόλις και μετά βίας κατάφερνε να επιζήσει μέσα στους αιώνες - τουλάχιστον μέχρι τον εικοστό. Γι' αυτό άλλωστε τα πιο ενδιαφέροντα γεγονότα και χαρακτηριστικά της ιστορικής του εξέλιξης είναι εκείνα ακριβώς που περιγράφουν τη συχνά αγωνιώδη προσπάθεια των κατοίκων του, να επινοήσουν ένα τρόπο επιβίωσης πάνω σ' ένα βραχύδη τόπο, που πέρα από τα συνήθη προϊόντα των κυκλαδίτικων νησιών, όπως οίνο, κτηνοτροφικά προϊόντα, διέθετε πάντα ως κύριους πόρους άφθονο ήλιο, αέρα, θάλασσα, αλλά και τη γειτονική Δήλο. Κι ως ένα βαθμό οι πιο ακμαίες

για την τοπική οικονομία εποχές του νησιού ήσαν εκείνες, που προσέφεραν τις καλύτερες δυνατότητες για την αξιοποίηση των φυσικών αυτών πόρων.

Οι φυσικοί παράγοντες περιορισμού της αγροτικής παραγωγής (ανυδρία, ανυπαρξία αρδευτικών έργων, σύσταση του εδάφους) από την μία πλευρά και η θέση του νησιού πάνω σε διεθνείς ρότες, έσπρωξαν τους Μυκονιάτες στα ναυτικά επαγγέλματα. Η ναυτιλία δηλαδή σε συνδυασμό πάντα με το εμπόριο, η αλιεία, η κατασκευή και επισκευή σκαφών και ακόμα-κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας-η πειρατεία (Εικ.2) και το δουλεμπόριο αποτέλεσαν βασικό κινητήριο άξονα της οικονομίας του νησιού μέχρι το 1950, όπου άρχισε σιγά-σιγά να αναπτύσσεται ο τουρισμός, με ταυτόχρονη στροφή των οικονομικών και αναπτυξιακών προσανατολισμών των Μυκονιατών προς αυτή την κατεύθυνση.

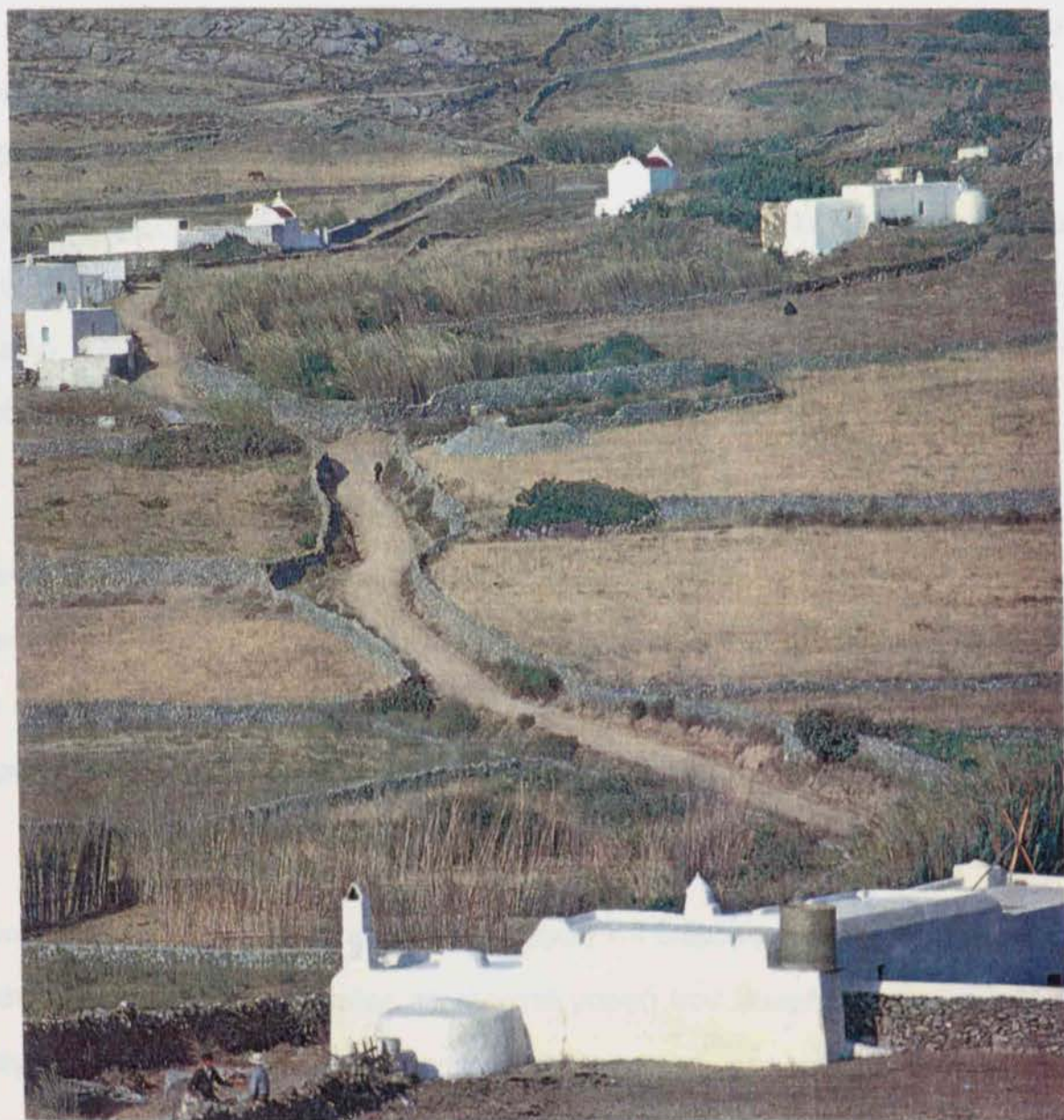
ΟΙΚΙΣΜΟΙ. Για τους οικισμούς του νησιού, κατά την αρχαία ιστορική περίοδο πολύ λίγα είναι γνωστά. Η πιθανότερη εκδοχή είναι ότι υπήρχαν δύο οικισμοί, οι οποίοι σήμερα αποτελούν τους πυρήνες της Χώρας Μυκόνου και του μοναδικού της χωριού, της Άνω Μεράς. Φαίνεται πάντως σύμφωνα με τις σημειώσεις των περιηγητών ότι οι Μυκονιάτες συνήθιζαν να κατασκευάζουν τις κατοικίες με τις λοιπές εγκαταστάσεις τους, (σταύλο, αχυρώνα, αποθήκη, χοιροκέλι, αλώνι, πατητήρι και πάντα την εκκλησία που χρησιμοποιείτο ως οικογενειακό οστεοφυλάκιο) διάσπαρτα (Εικ.3). Η οικιστική αυτή μορφή διατηρήθηκε έως σήμερα.

ΚΛΙΜΑ. Το κλίμα του νησιού χαρακτηρίζεται από δυνατούς ανέμους το καλοκαίρι, (μελέμια) έντασης 6-8 BEAUFORT. Σχεδόν όλο το νησί δέχεται τους ανέμους αυτούς, οι οποίοι όμως αντίθετα με το βόρειο μέρος, παρουσιάζονται στο νότιο μέρος με πολύ μειωμένη ένταση. Ο χειμώνας είναι ήπιος και είναι σπάνιο να κάνει παγετό ή να χιονίσει. Το φθινόπωρο είναι δροσερό με ισχυρούς ανέμους χωρίς βροχή. Γενικά η περιοχή είναι η πιο ξηροθερμική της Ελλάδος και δέχεται τις μικρότερες βροχοπτώσεις. Σε συνδυασμό και με την κατανομή των βροχοπτώσεων

Εικόνα 2

Στην Μύκονο η πειρατεία -κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας- ήταν τόσο διαδεδομένη που πήρε τον χαρακτήρα «κοινοτικής επιχείρησης». Η «ειδική σχέση» (αγορά και μεταπώληση των προϊόντων της πειρατικής λείας) των νησιωτών, με τους ντόπιους και ξένους πειρατές αποτελούσε βασικό παράγοντα ευημερίας. Στην φωτογραφία απεικονίζεται η Βενετία, νότια του Κάστρου, παλαιά γειτονιά καπεταναίων. Διακρίνονται οι μικροσκοπικές πόρτες, που κατά μία ατεκμηρίωτη εκδοχή, οδηγούσαν κατευθείαν ή μέσω αυλών, σε υπόγειους αποθηκευτικούς χώρους και χρησίμευαν για την κρυφή μεταφορά και απόκρυψη της πειρατικής λείας.

Εικόνα 3

Το τοπίο της Μυκονιάτικης υπαίθρου:
Ξερολιθιές, βράχοι, υποτυπώδης βλάστηση και τα διάσπαρτα χωριά.

η βλαστική περίοδος δεν μπορεί να αξιοποιηθεί και το νησί χαρακτηρίζεται από ξηροφυτική κάλυψη.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ. Ανεξάρτητα από τις κλιματικές συνθήκες που χαρακτηρίζουν την περιοχή, η εδαφική μορφολογία συνετέλεσε στη σημερινή διάβρωση που παρουσιάζει το έδαφος, με εκτεθειμένο το μητρικό πέτρωμα σε μεγάλο ποσοστό (Εικ.4). Επί πλέον των παραγόντων αυτών, αν ληφθεί υπ'όψη το γεγονός ότι η περιοχή είναι από τις πιο ανεμόπληκτες της χώρας, δικαιολογείται το χαμηλό ανάστημα των φυτών της περιοχής, καθώς και η δύσκολη ανάπτυξη δένδρων, κάτω από ανεξέλεγκτες (καθαρά φυσικές) συνθήκες.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ. Στη Μύκονο όπου η γη ήταν λιγοστή και άγονη, ο Μυκονιάτης ανέβασε ξερολιθιές, έφτιαξε αναβαθμούς. Έτσι όρισε την ιδιοκτησία και εξοικονόμησε καλλιεργήσιμο έδαφος, το οποίο χάνονταν με τη βροχή και πήγαινε στη θάλασσα. Οι τοίχοι, καμωμένοι από την ίδια την πέτρα της περιοχής, δέθηκαν με το τοπίο και χωνεύτηκαν μέσα του. (Εικ.3,4,5)

Το μυκονιάτικο χωριό στην εξοχή όπως και το σπίτι στη χώρα, προσαρμοσμένο στις κλιματολογικές συνθήκες και διαμορφωμένο σύμφωνα με τις ανάγκες των ενοίκων του, πήρε την γνωστή μορφή που θεωρήθηκε αυτονόητη: οι στέγες γίνονται επίπεδες και το στηθαίο αποτελεί απαραίτητο στοιχείο της κατασκευής. Μ' αυτόν τον τρόπο "δίνουν" όσο γίνεται λιγότερη αντίσταση στον αέρα και ταυτόχρονα οι τaráτσες μαζεύουν το πολύτιμο νερό της βροχής και το στέλνουν στις στέρνες για τις ανάγκες της χρονιάς. Η στέγη με τα κεραμίδια δεν είχε μεγάλες δυνατότητες να αντισταθεί για καιρό, στην αδιάκοπη επίθεση των στοιχείων της φύσης και σε συνάρτηση με την έλλειψη χιονιού, έστω κι αν κάποτε δοκιμάστηκε, γρήγορα εγκαταλείφθηκε.

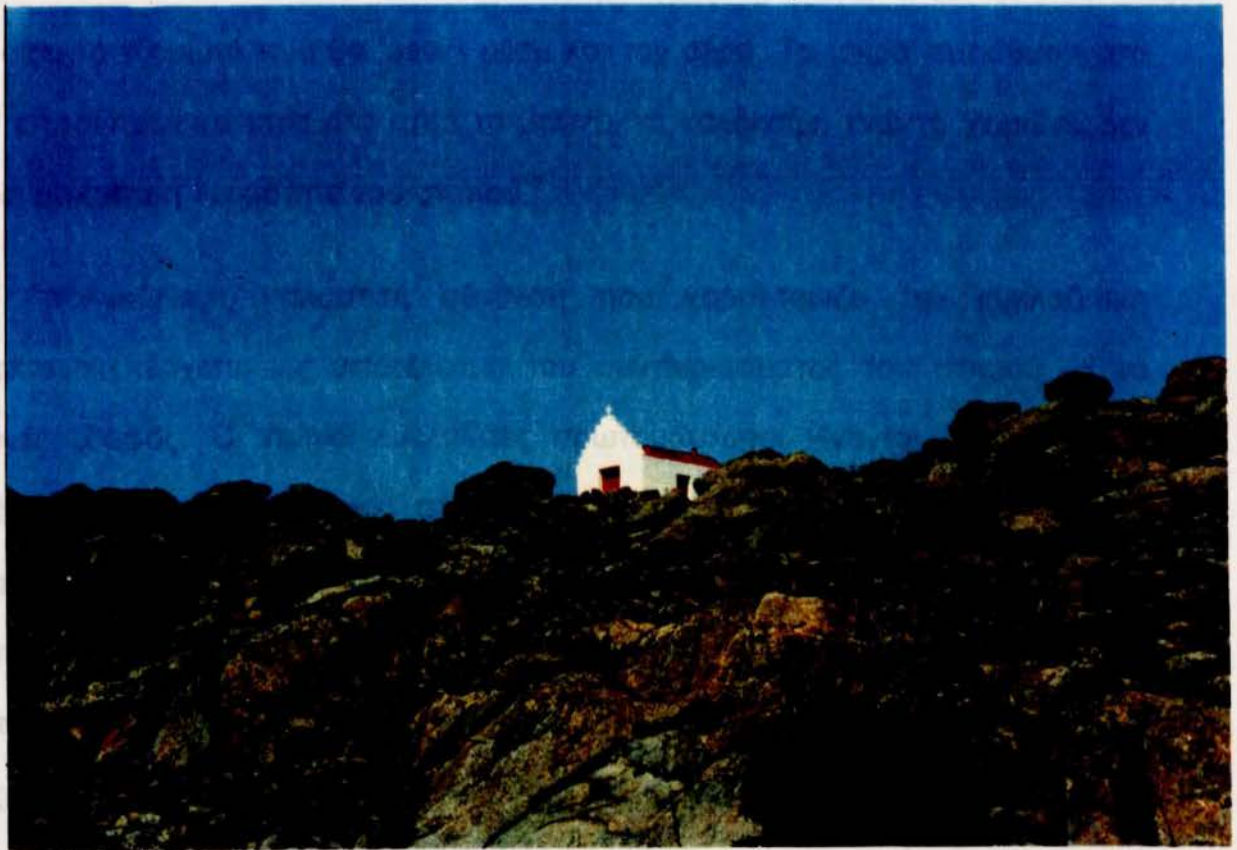
Τα κτίσματα στα χωριά προσαρμόζονται στο βράχο. Έτσι αποκτούν στερεό υπόβαθρο και δεν χαραμίζεται καλλιεργήσιμη γη. Βάφονται άσπρα διότι ο ασβέστης αποτελεί βασικό μέσο απολύμανσης. "Γυρίζουν" κατά το νοτιά ώστε να

Εικόνα 4

προστατεύονται από τους βαρύνουσες πέτρες που επικρατούν στα νησιά του
περιοχή του κειμένου.

Τα παράθυρα μετρημένα γίνονται μικρά στο βόρειο μέρος του σπιτιού
μεγαλύτερα στο νότιο, για να κρατούν έξω από το σπίτι τον καυτό ήλιο και τον
αέρα. Οι διφυλλές πόρτες γίνονται απασίτες, τα ξύλινα φύλλα μπαίνουν εσωτερικά
για να δίνουν την δυνατότητα να μπαίνει φως το πρωί στο σπίτι χωρίς να χρειάζεται

Εικόνα 5

Χαρακτηριστικό Μυκονιάτικο τοπίο.

Βράχοι, ξερολιθιές, και το ξωκλήσι στην κορυφή του βουνού.

μερικών της σύνθεσης, και τέλος κάποιες τονισμούς του πρωτοκίτρου ογκού με
μορφολογικά και διακοσμητικά στοιχεία.

ο αέρας και η αργύρα της θάλασσας είναι οι αρχιτέκτονες που οργάνωσαν, στο
συγκεκριμένο χώρο την αρχιτεκτονική με όλες της τις λεπτομέρειες. Έτσι
οργανώθηκε ένας τύπος σπιτιού με απλή ξυλόθρηνη μορφή που έδινε απόλυτα με
τη φυσικό και λιτό τοπίο δημιουργώντας αυτό που λέμε "τοπικό χρώμα".

Σκέψη με το θέμα είναι η άποψη που εκφράζει ο Α. Πικιώνης. "... Ας δούμε ...
πως χάζει το σπίτι του ο χωρικός, δεν του χρειάζεται κανένα γραφείο, ούτε μολύβι,
για να τραβάσει μόνιμες γραμμές της φαντασίας του. Κανένα βιβλίο αρχιτεκτονικής

προστατεύονται από τους βορείους ανέμους που επικρατούν στο νησί τον περισσότερο καιρό.

Τα παράθυρα μετρημένα, γίνονται μικρά στο βόρειο μέρος του σπιτιού μεγαλύτερα στο νότιο, για να κρατούν έξω από το σπίτι τον καυτό ήλιο και τον αέρα. Οι δίφυλλες πόρτες γίνονται σπαστές, τα ξύλινα φύλλα μπαίνουν εσωτερικά για να δίνουν την δυνατότητα να μπαίνει φως το πρωί στο σπίτι χωρίς να χρειάζεται να ανοίξει το τζαμωτό που θα 'φερνε μέσα και τον αέρα. Τα μικρά παράθυρα στο βοριά επιτρέπουν να μπει στο σπίτι το μελέμι το καλοκαίρι, ενώ το χειμώνα δεν χάνεται άσκοπα η θερμότητα του σπιτιού.

Η "πολυκύτταρη" πλαστική σύνθεση που χαρακτηρίζει την κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική, έρχεται ως αποτέλεσμα του συνταιριάσματος του σπιτιού με το επικλινές έδαφος. Οι παλιοί κυκλαδίτες πρωτομάστοροι γίνονται με τον καιρό αξεπέραστοι στο πλάσιμο του σπιτιού το οποίο δημιουργούν με γούστο και φαντασία, δεδομένου ότι παίζει αποφασιστικό ρόλο στη εμφάνιση του κτιρίου. Κυριότερα χαρακτηριστικά του είναι: η πολυκύτταρη σύνθεση των όγκων ή η διάσπαση του όλου όγκου σε 3-4 μικρότερους. Η θετική κυριαρχία του πρωτεύοντα χωρίς όμως εξουθένωση των άλλων. Ζητούμενο οι αρμονικές αναλογίες όλων των μερών της σύνθεσης. Και τέλος κάποιος τονισμός του πρωτεύοντα όγκου με μορφολογικά και διακοσμητικά στοιχεία.

Οι ανάγκες του ανθρώπου λοιπόν, προσαρμοσμένες στα ντόπια υλικά, ο ήλιος, ο αέρας και η αρμύρα της θάλασσας είναι οι αρχιτέκτονες που οργάνωσαν, στο συγκεκριμένο χώρο την αρχιτεκτονική σε όλες της τις λεπτομέρειες. Έτσι οργανώθηκε ένας τύπος σπιτιού με απλή ξεκάθαρη μορφή που έδενε απόλυτα με το φωτεινό και λιτό τοπίο δημιουργώντας αυτό που λέμε "τοπικό χρώμα".

Σχετική με το θέμα είναι η άποψη που εκφράζει ο Δ. Πικιώνης. "... Ας δούμε ... πως χτίζει το σπίτι του ο χωρικός. Δεν του χρειάζεται κανένα γραφείο, ούτε μολύβι, για να αραδιάσει μάταιες γραμμές της φαντασίας του. Κανένα βιβλίο αρχιτεκτονικής

δεν διάβασε. Από ρυθμούς και χαρακτήρα δεν νιώθει. Μα τα πραγματώνει ασυνείδητα, ακολουθώντας την φύση. Ξέρει πλέρια τις ανάγκες του. Στο έδαφος επάνω θα χαράξει το χώρο, τον χρήσιμο για την κατοικία του. Τη φαντάζεται κιόλας έτσι στο χώρο, υψωμένη μπροστά του, με τις πέτρες που ο ίδιος έχει πελεκήσει. Ο μάστορας αρχίζει το έργο του ... Και δεν έχω δει τίποτε πιο αρμονικό και γραφικό απ' αυτή την διάταξη των μαζών που πηγάζει μ' αυτό το φυσικό τρόπο και που ενώ ούτε οφείλεται σε καμία σύλληψη ενός συνόλου αρχιτεκτονικού ούτε φαίνεται να πηγάζει από καμία αφηρημένη αρχιτεκτονική αρχή, μολαταύτα κρύβει τόση φυσική αρμονία ".(Πικιώνης Δ. (1985))

Οι ανάγκες, η διαθέσιμη τεχνολογία, η οικονομία και άλλα κοινωνικά κριτήρια κάθε εποχής οδηγούν τις ανθρώπινες κοινότητες στην επιλογή των κατασκευαστικών υλικών και μεθόδων. Από την άλλη μεριά στην αρχιτεκτονική παρατηρεί κανείς δυο διακεκριμένες τάσεις αναφορικά με την επιλογή των κατασκευαστικών υλικών, τον τρόπο χρησιμοποίησης τους στη συνθετική σύλληψη του σχεδιαζόμενου κτιρίου και την εμφάνιση τους στο τελικό αρχιτεκτονικό αποτέλεσμα.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις ιδέες κυρίως σύγχρονων ρευμάτων της αρχιτεκτονικής όπως διαμορφώθηκαν πριν από το πόλεμο, ο συνθέτης οφείλει να επιδεικνύει στις συνθέσεις την κτιριοδομική και στατική υφή των επιλογών του. Για παράδειγμα, ο οικοδομικός σκελετός του κτιρίου να είναι εμφανής. Τέτοια περίπτωση παρουσιάζει στην Μύκονο η αρχιτεκτονική σύνθεση του «Ξενία» (Εικ.6) από τον Άρη Κωνσταντινίδη.

Όμως στην σύγχρονη αρχιτεκτονική πρακτική, εμφανίζονται και περιπτώσεις όπου η «κατασκευαστική αλήθεια», όπως συχνά ονομάζεται η παραπάνω τάση, δεν αποτελεί στόχο κατά προτεραιότητα. Μια αρχιτεκτονική «συμφιλίωση» της εμφάνισης της νέας κατασκευής με το διαμορφωμένο από το παρελθόν περιβάλλον συγκεντρώνει περισσότερο την προσοχή του αρχιτεκτονικού σύνθετη.

Οι δύο αυτές αναλύσεις δεν βρίσκονται αντι-πρόσθετα σε διάσταση. Αλλά είναι στο πλαίσιο μιας της διαμόρφωσης ενός νέου και παλαιού. Γιατί οι νέες αναλύσεις συνδέονται με τον χώρο για να κριθείται στην έκταση της 3D με 7α (προβλεπόμε) περιβάλλον και φέρει επενδύσεις και κατασκευές για να πραγματοποιηθεί ολόκληρο ήτοι ώστε οι νέες αναλύσεις να παρουσιάσουν την οπτική

Εικόνα 6

Άποψη του ξενοδοχείου «ΞΕΝΙΑ».
Σύνθεση του Άρη Κωνσταντινίδη.
Διακρίνονται τα στατικά στοιχεία (δοκοί, υποστυλώματα) από εμφανές σκυρόδεμα, υδροχρωματισμένα λευκά. Οι τοίχοι πληρώσεως έχουν κατασκευασθεί από Μυκονιάτικη πέτρα και είναι ανεπίχριστοι.

Οι δυο αυτές αντιλήψεις δεν βρίσκονται κατ' ανάγκη σε διάσταση. Αλλά είναι στο πνεύμα αυτό της συμφιλίωσης νέου και παλαιού, όπου οι ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις που ισχύουν για τις κατασκευές στην Μύκονο ΦΕΚ 336 Δ' 76, (παράρτημα 1) παρέχουν ένα σχεδόν «σκηνογραφικό» συνταγολόγιο για τις αρχιτεκτονικές μελέτες, έτσι ώστε οι νέες κατασκευές να παρουσιάζουν την εικόνα των παραδοσιακών Μυκονιάτικων κατασκευών (Εικ.7-12). Η νομοθεσία αυτή έχει επιβληθεί στη τοπική πρακτική στις οικοδομές. Ανεξάρτητα από θεωρητικές αντιλήψεις και απόψεις γύρω από την αρχιτεκτονική, η εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής θεωρείται σήμερα γενικά πετυχημένη, γιατί λειτουργεί σαν «ασπίδα» του τόπου στο καταιγισμό νεωτερισμών που έφερε ο τουρισμός, σ' έκταση και ποικιλία που δεν θα ήταν δυνατό να αφομοιωθούν οργανικά.

Εικόνα 7 (Βόρεια όψη)

Εικόνα 8 (Νότια όψη)

Τυπική κατοικία στη Μύκονο κατασκευασμένη τα νεώτερα χρόνια. Διακρίνονται:

- Η «προστατευμένη» βορεινή όψη με τα μικρά παράθυρα.
- Οι βεράντες και γενικώς οι υπαίθριοι χώροι που έχουν αναπτυχθεί στο νοτιά.
- Οι εξωτερικοί τοίχοι που παρουσιάζουν ελαφρότατη κλίση προς τα μέσα, δια την επίτευξη της χαρακτηριστικής «μείωσης» των αρχιτεκτονικών όγκων σύμφωνα με τα παραδοσιακή αρχιτεκτονική.

Εικόνα 7 (Βόρεια όψη)

Εικόνα 8 (Νότια όψη)

Τυπική κατοικία στη Μύκονο κατασκευασμένη τα νεώτερα χρόνια. Διακρίνονται:

- Η «προστατευμένη» βορεινή όψη με τα μικρά παράθυρα.
- Οι βεράντες και γενικώς οι υπαίθριοι χώροι που έχουν αναπτυχθεί στο νοτιά.
- Οι εξωτερικοί τοίχοι που παρουσιάζουν ελαφρότατη κλίση προς τα μέσα, δια την επίτευξη της χαρακτηριστικής «μείωσης» των αρχιτεκτονικών όγκων σύμφωνα με τα παραδοσιακή αρχιτεκτονική.

Εικόνα 9

Διώροφος κατοικία.

Οι εξωτερικοί τοίχοι του ισογείου έχουν γίνει από ανεπίχριστη πέτρα με προφανή σκοπό την μείωση του συνολικού όγκου του κτιρίου.

Εικόνα 10

Εικόνα 11

Κατοικία κατασκευασμένη εξ ολοκλήρου από πέτρα.

Εικόνα 12

Πέτρα και σοβάς δημιουργούν ένα αρμονικό σύνολο. Ο κύριος όγκος του κτιρίου με την παραδοσιακή πέργολα τονίζεται με ένα διακοσμητικό περιστεριώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το οικόπεδο βρίσκεται σε μια αναπτυσσόμενη εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή, μεταξύ Χώρας Μυκόνου και του οικισμού του Πλατύ Γιαλού (Εικ.1) και έχει πρόσωπο στην επαρχιακή οδό που ενώνει τις δύο παραπάνω περιοχές.

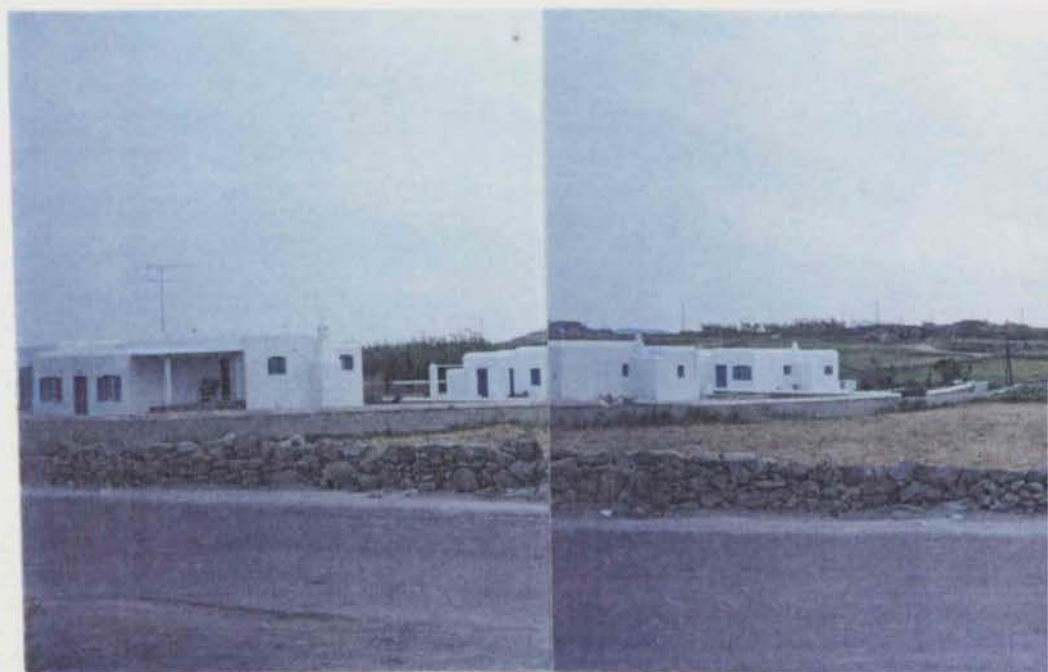
Όπως συμβαίνει και με ολόκληρο σχεδόν το νησί της Μυκόνου, η περιοχή του Γλάστρου χαρακτηρίζεται από διάσπαρτη δόμηση. Επιπλέον στην περιοχή αυτή κατασκευάστηκαν τα τελευταία χρόνια καταστήματα για την εξυπηρέτηση της περιοχής σαν ζώνης Γενικής Κατοικίας όσο και για την εξυπηρέτηση όλου του νησιού. Οι λόγοι που δημιουργούν αυτές τις τάσεις είναι οι εξής:

α) Ο κορεσμός της Χώρας Μυκόνου και η εκτόνωση των αναγκών στις περιαστικές περιοχές πάνω στις οδικές αρτηρίες.

β) Η αδυναμία προμήθειας διαφόρων αγαθών από την Χώρα Μυκόνου με την βοήθεια αυτοκινήτου και αντίστροφα, η δυνατότητα εύκολης οδικής προσπέλασης μέσω της επαρχιακής οδού Μυκόνου - Πλατύ Γιαλού.

Από πλευράς μορφολογίας του εδάφους, η περιοχή ανήκει στις επίπεδες εκτάσεις του νησιού με ελαφρά κλίση προς τα νοτιοδυτικά. Το υψόμετρο της θέσης είναι 100μ από την στάθμη της θάλασσας.

Συμπερασματικά, η κατασκευή μίας σύγχρονης κατοικίας στο συγκεκριμένο χώρο δεν πρόκειται να προξενήσει καμία αλλοίωση του φυσικού τοπίου, αντίθετα έρχεται να συμπληρώσει στη θέση του διαθέσιμου οικοπέδου το δομημένο περιβάλλον στο μέτρο και την κλίμακα που έχουν διαμορφωθεί από τις προηγούμενες παρόδιες κατασκευές. (Εικ.13-15)

Εικόνα 13,14,15

Θέση λήψης φωτογραφιών:

- Εικ. 13: Νότιο μέρος οικοπέδου.
- Εικ 14: Ανατολικό μέρος οικοπέδου.
- Εικ 15: Βόρειο μέρος οικοπέδου.

Ειδικότερα, σε σχέση με την ανέγερση κατοικίας στο συγκεκριμένο χώρο, η θέση του οικοπέδου προσφέρει ορισμένα πλεονεκτήματα τεχνικής φύσης όπως είναι η εύκολη οδική προσπέλαση, η δυνατότητα άμεσης ένωσης με το αποχετευτικό δίκτυο της νήσου, καθώς και η ευκολία σύνδεσης της κατοικίας με το ηλεκτρικό και τηλεπικοινωνιακό δίκτυο. (Παράρτημα 2)

Από την άλλη πλευρά το σημαντικότερο μειονέκτημα εντοπίζεται στον τρόπο ύδρευσης της κατοικίας, δεδομένου ότι δεν θα είναι δυνατή η σύνδεσή της με το δημοτικό δίκτυο. Για την επίλυση του παραπάνω προβλήματος, στην μελέτη προβλέπεται υπόγεια δεξαμενή η οποία είναι δυνατό να τροφοδοτηθεί είτε από ιδιωτικές γεωτρήσεις είτε από γεώτρηση που προτείνεται να κατασκευαστεί στο κτήμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το κτιριολογικό πρόγραμμα για την παρούσα μελέτη κατοικίας διαμορφώνεται σε σχέση με ένα φανταστικό ιδιοκτήτη ο οποίος έχει τις παρακάτω δυνατότητες, ανάγκες, σκέψεις, επιδιώξεις και απαιτήσεις.

Η οικογένεια του είναι τετραμελής (ζευγάρι και δύο παιδιά), έχει μεγάλη οικονομική επιφάνεια και αυξημένες κοινωνικές υποχρεώσεις, δεδομένου ότι η κύρια του απασχόληση είναι η ενεργός συμμετοχή στην τοπική πολιτική σκηνή.

1. Το σπίτι το οποίο θα σχεδιαστεί να είναι όσο το δυνατό μεγαλύτερο μέσα στα πλαίσια των πολεοδομικών κανονισμών και ορίων δόμησης. Ζητήθηκε δηλαδή η μέγιστη δομική εκμετάλλευση του οικοπέδου.
2. Να καλύπτει επαρκώς τις καθημερινές ανάγκες των μελών της οικογένειας του πελάτη αλλά και τις απαιτήσεις του να δέχεται, να ψυχαγωγεί και να συνεργάζεται με τους πολιτικούς του φίλους και συνεργάτες. Να μπορεί να διαχωριστεί ο χώρος υποδοχής ξένων από το καθημερινό - καθιστικό για να απομονώνονται οι λειτουργίες, αλλά οι χώροι σαλόνι, καθιστικό, κουζίνα να μπορούν να λειτουργήσουν σαν ενιαίο σύστημα στην περίπτωση υποδοχής μεγάλου αριθμού καλεσμένων.
3. Το υπνοδωμάτιο του ζευγαριού να έχει δική του τουαλέτα και αν δυνατόν να είναι σχετικά απομακρυσμένο από τα υπόλοιπα, έτσι ώστε αφ' ενός να εξασφαλιστεί η ιδιωτική ζωή του ζευγαριού και αφ' ετέρου να είναι δυνατή η εποπτεία των υπνοδωματίων των παιδιών.
4. Το κάθε παιδί να έχει δικό του υπνοδωμάτιο.

5. Να καλυφθεί η προοπτική απόκτησης από το ζευγάρι και ενός τρίτου παιδιού, με την δημιουργία ενός τετάρτου υπνοδωματίου, το οποίο όμως να μπορεί να χρησιμοποιηθεί εναλλακτικά είτε ως «δωμάτιο ξένων» είτε ως γραφείο, ανάλογα με τις τρέχουσες ανάγκες της οικογένειας.

6. Οι βοηθητικοί χώροι, αποθήκη και λεβητοστάσιο να τοποθετηθούν στο υπόγειο.

7. Δεδομένης της δυνατότητας από την νομοθεσία να οικοδομηθούν δύο γκαράζ τα οποία -όπως και οι υπόγειοι χώροι- δεν προσμετρώνται στη δόμηση, ζητήθηκε να τοποθετηθούν σε τέτοιες θέσεις μέσα στο οικόπεδο, προκειμένου το μεν ένα να χρησιμοποιηθεί ως γκαράζ το δε άλλο ως μικρός φούρνος.

8. Το σπίτι να είναι διώροφο, έτσι ώστε να αξιοποιηθεί η θέα που προσφέρει το οικόπεδο.

9. Τέλος να προβλεφθεί χώρος για την μελλοντική δημιουργία πισίνας και γηπέδου τένις.

Ο κύριος σκοπός από ένα δωμάτιο για σπύδα, με ένα κοινό χώρο λουλουδιών και κήπου, είναι να γίνει ένα κοινό δωμάτιο για τους δύο γονείς, σε θέση στενής επαφής από τα υπόλοιπα δωμάτια, συμπεριλαμβανομένου ενός κοινού μπάνιου. Στην αίθουσα της σπύδας, συνολικά στον χώρο διαμορφώθηκε χώρος κατοικίας κοινό, ενώ όλα τα άλλα συμπληρώθηκαν από διάφορα (σε διάφορα και πόσων γκαράζ και πισίνας) που είναι εντελώς προσιτά από το δωμάτιο.

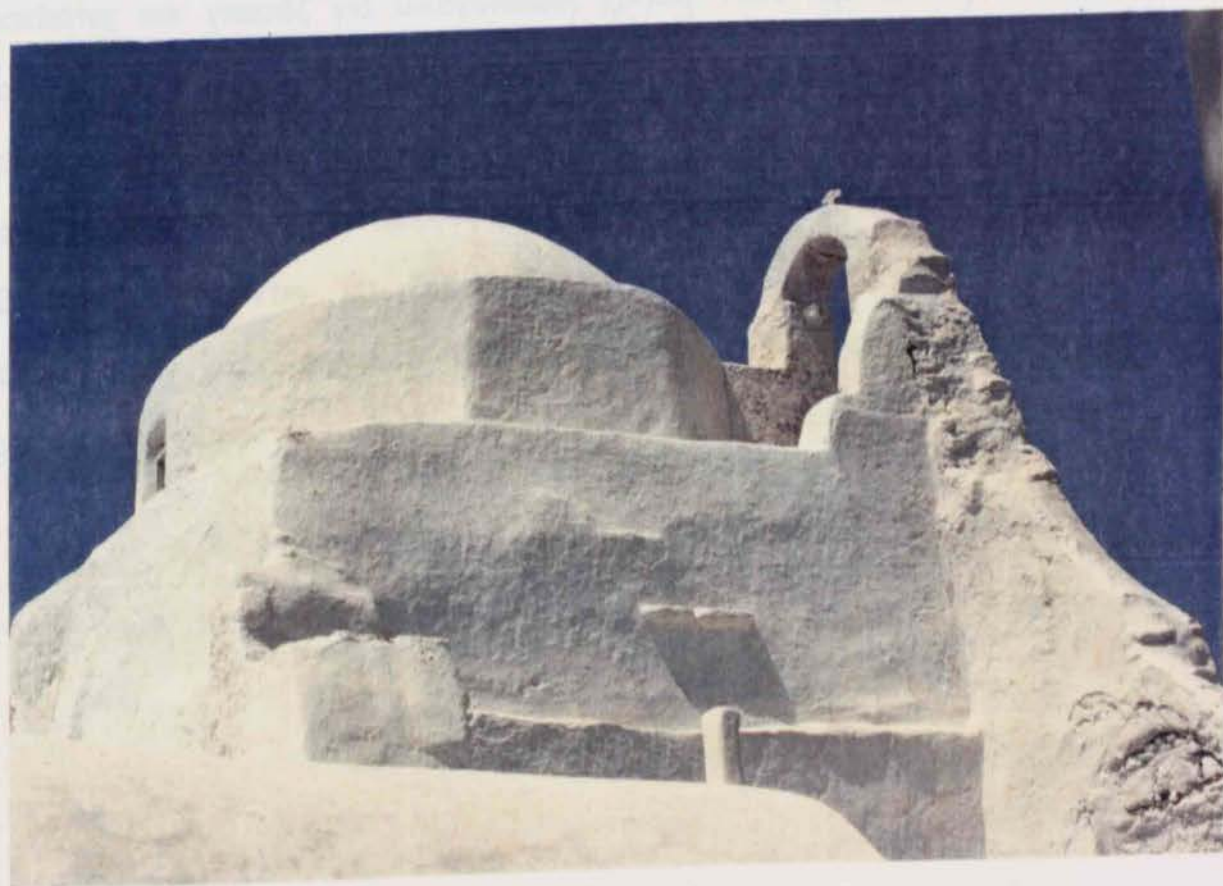
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η σύνθεση της κατοικίας διαμορφώνεται από δύο ορόφους. Στο ισόγειο χωροθετούνται το σαλόνι και οι χώροι υποδοχής το καθιστικό η τραπεζαρία η κουζίνα και ο ξενώνας με W.C. Στον όροφο τοποθετούνται τα δωμάτια ύπνου, για απομόνωση από τον καθημερινό οικιακό θόρυβο.

Ειδικότερα στο ισόγειο ένας αρκετά μεγάλος χώρος εισόδου - υποδοχής οδηγεί στη σκάλα ανόδου στον όροφο και διαχωρίζει αλλά και συνδέει το σαλόνι με τους καθημερινούς χώρους καθιστικού - κουζίνας. Οι χώροι είναι προσανατολισμένοι προς το νότο για τον επαρκή ηλιασμό και συγχρόνως για την προστασία από τους συχνούς εις τον τόπο, ισχυρούς βόρειους άνεμους. Ως σαν φυσικές προεκτάσεις των εσωτερικών χώρων, βεράντες επεκτείνουν οπτικά και λειτουργικά τις εσωτερικές λειτουργίες στο υπαίθρο προς όλες τις κατευθύνσεις, αλλά κυρίως προς τα νότια και νοτιοδυτικά ενώ η προς την ανατολή βεράντα του καθιστικού προστατεύεται από παραδοσιακού τύπου αντιανεμικό τοίχο(Εικ.16). Το ισόγειο συμπληρώνεται από το δωμάτιο ξένων.

Ο όροφος συντίθεται από δύο δωμάτια για παιδιά, με ένα κοινής χρήσης λουτρό τοποθετημένο κοντά σ' αυτά, ενώ προς την ανατολή ένα ευρύχωρο υπνοδωμάτιο ζεύγους, σε θέση σχετικής απομόνωσης από τα υπόλοιπα δωμάτια, συμπληρώνεται από δικό του λουτρό και χώρο ένδυσης. Στην απόληξη της σκάλας ανόδου στον όροφο δημιουργείται χώρος οικογενειακού καθιστικού, ενώ όλοι οι χώροι συμπληρώνονται από βεράντες (τα δώματα των νότιων χώρων του ισόγειου) που είναι εντελώς προστατευμένες από το βοριά.

Εικόνα 16

Οι όγκοι και οι καμπύλες του Κυκλαδίτικου ρυθμού εμφανίζονται σε πλαστική μορφή στο αρχιτεκτονικό δημιούργημα της Παραπορτιανής.

Βοηθητικοί χώροι, αποθήκη λεβητοστάσιο καθώς και ένας χώρος αθλοπαιδιών τοποθετούνται στο υπόγειο. Στην ίδια στάθμη με το υπόγειο, προβλέπεται δεξαμενή για αποθήκευση νερού.

Στον περιβάλλοντα χώρο δημιουργείται χώρος εισόδου για πεζούς και οχήματα από την πλευρά του δρόμου (ανατολική), χώρος προσωρινής στάθμευσης για επισκέπτες και γκαράζ για οικογενειακή χρήση. Από την δυτική πλευρά του οικοπέδου ένας χώρος απομονωμένος με μάντρα διατηρεί ένα παλαιό κήπο ο οποίος προβλέπεται να αναπτυχθεί με την δημιουργία γεώτρησης. Κατάλληλα προστατευμένος με αντιανεμικούς τοίχους ο χώρος του δεύτερου γκαράζ - φούρνου προβλέπεται να δημιουργήσει τη δυνατότητα οργάνωσης των παραδοσιακών χοιροσφαγείων. Τέλος σύμφωνα με το κτιριολογικό πρόγραμμα προβλέπονται χώροι για την μελλοντική δημιουργία γηπέδου τένις και πισίνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Ο τρόπος κατασκευής καθώς επίσης και τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω. Οι επιλογές έγιναν με γνώμονα την ισχύουσα νομοθεσία, τα παραδοσιακά πρότυπα και την διαμορφωμένη σύγχρονη πρακτική.

1. ΦΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ο σκελετός της οικοδομής θα γίνει από οπλισμένο σκυρόδεμα ποιότητας B225 και σίδηρο τύπου St III.

2. ΤΟΙΧΟΔΟΜΕΣ

A. Εξωτερικές: Οι εξωτερικοί τοίχοι θα κατασκευαστούν από δύο σειρές δρομικών τούβλων με διάκενα, έτσι ώστε να είναι εφικτή η τοποθέτηση του μονωτικού υλικού.

B. Εσωτερικές: Οι εσωτερικοί τοίχοι θα είναι δρομικές οπτοπλινθοδομές.

3. ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ

Τα επιχρίσματα -εξωτερικά και εσωτερικά- θα κατασκευαστούν χωρίς οδηγούς και θα είναι τριπτά ασβεστοκονιάματα υδροχρωματισμένα λευκά. Στην εξωτερική επιφάνεια των υπογείων χώρων θα γίνουν τσιμεντοκονίες. Σημειώνεται ότι στην παρούσα μελέτη -όπως φαίνεται και στα σχέδια- προτείνεται να σοβαντιστεί όλη η κατασκευή, εκτός των επιφανειών που προτείνεται να γίνουν από αρμολογημένη πέτρα.

Τα παλαιότερα χρόνια οι κατασκευές στη Μύκονο γινόνταν από πέτρα, η οποία επιχριζόνταν με ασβεστοκονίαμα εμπλουτισμένο με κουρασάνι, για λόγους υδατοστεγάνωσης, και υδροχρωματιζόνταν λευκές. Στις κατασκευές που η

στεγάνωση δεν θεωρούνταν απαραίτητη, όπως αποθήκες, σταύλοι και γενικώς βοηθητικά κτίσματα, η πέτρα έμενε ανεπίχριστη. Στα πλαίσια της παραπάνω πραγματικότητας, στην παρούσα μελέτη γίνεται μία προσπάθεια συνταιριάσματος του άσπρου σοβά από την μία πλευρά, με την ανεπίχριστη πέτρα από την άλλη, με σκοπό το τονισμό της κύριας όψης του κτιρίου.(Εικ.17)

4. ΔΑΠΕΔΑ

A. Εσωτερικά: Στα δάπεδα των κυρίως χώρων θα τοποθετηθούν πλάκες Καρύστου ορθογωνικού σχήματος. Τα υπνοδωμάτια θα επενδυθούν με ξύλο, ενώ στα δάπεδα καθώς επίσης και στους τοίχους των λουτρών θα χρησιμοποιηθούν λευκά μαρμάρινα πλακίδια.

B. Εξωτερικά: Οι εξωτερικοί χώροι θα στρωθούν με ακανόνιστες πλάκες Καρύστου.

5. ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Τα κουφώματα θα είναι ξύλινα ταμπλαδωτά.

6. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Οι οροφές όλων των χώρων εκτός των υπογείων και των λουτρών θα επενδυθούν από τράβες και πέτσωμα, κατά τα παραδοσιακά πρότυπα. (Εικ.18)

7. ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

Όπως έχει ήδη αναφερθεί όλες οι επιχρισμένες επιφάνειες θα υδροχρωματιστούν λευκές. Οι εξωτερικές επιφάνειες των κουφωμάτων θα ελαιοχρωματιστούν κυανές ενώ οι εσωτερικές θα ελαιοχρωματιστούν άσπρες.

8. ΜΟΝΩΣΕΙΣ

Σαν μονωτικό υλικό θα χρησιμοποιηθεί διογκωμένη πολυστερίνη, η οποία, στους εξωτερικούς τοίχους θα τοποθετηθεί στα διάκενα μεταξύ των δύο δρομικών

Εικόνα 17

Ο ημιυπαίθριος χώρος από πέτρα, ο οποίος έρχεται σε αντίθεση με τον άσπρο σοβά, από την μία πλευρά τονίζει και από την άλλη προστατεύει την κυρία είσοδο της οικίας.

Εικόνα 18

Εσωτερικό σύγχρονης μυκονιάτικης κατοικίας.
Διακρίνεται η παραδοσιακού τύπου επένδυση οροφής (τράβες και πέτσωμα).

οπτοπλινθοδομών, ενώ στις οροφές μεταξύ του σκυροδέματος και της ξυλεπένδυσης. Επίσης σε όλα τα κουφώματα της οικίας θα τοποθετηθούν διπλά τζάμια.

9. ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

A. Ηλεκτρική: Πλήρης ηλεκτρική εγκατάσταση ισχυρών και ασθενών ρευμάτων, δηλαδή φώτα εσωτερικά-εξωτερικά και κήπου καθώς και γραμμές τηλεφώνου-τηλεόρασης σε όλους τους χώρους.

B. Υδραυλική: Υδραυλική εγκατάσταση ζεστού και κρύου νερού στους απαραίτητους χώρους καθώς και σύστημα ποτίσματος κήπου.

Γ. Θέρμανσης: Θα τοποθετηθεί σύστημα κεντρικής θέρμανσης. (Καλοριφέρ)

Δ. Αποχέτευση: Τα λύματα θα οδηγηθούν μέσω αγωγών στο εξωτερικό δημοτικό δίκτυο.

10. ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ

Για την διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου θα χρησιμοποιηθούν λιθοδομές κυκλαδίτικου τύπου ή ξερολιθιές. Οι διάδρομοι, τα δρομάκια, και οι διάφορες σκάλες θα στρωθούν με πλάκες Καρύστου αγώνιαστες. Τα επιχρίσματα που πιθανόν χρησιμοποιηθούν θα είναι τριπτά χωρίς οδηγούς. Στις προβλεπόμενες θέσεις πρασίνου θα χρησιμοποιηθούν κατάλληλα φυτά τα οποία είναι προσαρμοσμένα στις κλιματολογικές συνθήκες των Κυκλάδων, όπως αλμυρίκια, γεράνια κτλ. Η φύτευση του περιβάλλοντος χώρου θα ολοκληρωθεί με διάφορα λουλούδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η εργασία αυτή παρουσιάζει την αρχιτεκτονική μελέτη για μια νέα κατοικία στη Μύκονο. Επειδή ο Μυκονιάτικος χώρος, η παράδοση και οι σύγχρονες απαιτήσεις του τόπου παρουσιάζουν μια ξεχωριστή ιδιομορφία, εξετάστηκε η σημασία της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής στην σύγχρονη ζωή. Ειδικότερα η αρχιτεκτονική μελέτη που παρουσιάζεται τοποθετεί το ευρύτερο πλαίσιο της αρχιτεκτονικής πρακτικής στη Μύκονο, που κατά τις τελευταίες δεκαετίες με τον τουρισμό αναπτύσσεται ραγδαία ενώ καταφέρνει να διατηρεί το μοναδικό της χαρακτήρα.

Για τις επιλογές στην συγκεκριμένη μελέτη εξετάστηκαν:

- Ο χαρακτήρας της περιοχής της προτεινομένης κατοικίας. Εξετάστηκε το θέμα της ένταξης του προτεινομένου κτιρίου στον χαρακτήρα και την διαμορφωμένη εικόνα της περιοχής.
- Το κτιριολογικό πρόγραμμα και το στεγαστικό πρόβλημα που καλείται να επιλύσει. Αναλύθηκε η σύσταση και οι ιδιαίτερες σχέσεις και απαιτήσεις της οικογένειας που θα στεγαστεί.
- Τέλος περιγράφηκαν οι προτεινόμενες κατασκευαστικές μέθοδοι και οι επιλογές υλικών που έγιναν, έτσι ώστε να βρίσκονται μέσα στα όρια αλλά και στο πνεύμα της ειδικής νομοθεσίας και να αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της οικοδομικής τεχνικής στη σύγχρονη ζωή σαν συνέχεια της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής της Μυκόνου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ , ΔΗΛΟΥ , ΡΗΝΕΙΑΣ .¹

Σκοπός αυτού του ειδικού κανονισμού είναι αφ'ενός η διασφάλιση και η προστασία του ανθρωπογενούς και φυσικού περιβάλλοντος του συμπλέγματος των νησιών Μυκόνου, Δήλου και Ρήνειας, από οικολογική και αισθητική άποψη και αφ'ετέρου η διατήρηση του υπάρχοντος παραδοσιακού τοπικού χαρακτήρα των αρχιτεκτονημάτων και των πολεοδομικών συνόλων (και αυτών που πρόκειται να ανοικοδομηθούν αλλά και των ήδη υπάρχοντων). (Καλλιγιάς.Α, Παπαγεωργίου.Α, Πολίτης.Ι, Ρωμανός.Α, (1972))

ΧΩΡΑ ΜΥΚΟΝΟΥ

1. Μέγιστο ποσοστό κάλυψης 50%
2. Μέγιστος συντελεστής δόμησης 0.5
3. Κατά παρέκκλιση των παραπάνω σε συγκεκριμένα σημεία της Χώρας Μύκονου έχουμε:
 - Μέγιστο ποσοστό κάλυψης 85%
 - Μέγιστος συντελεστής δόμησης 1.5
4. Μέγιστος αριθμός ορόφων 2

¹ Το υπουργείο κυβερνητικής πολιτικής ανέθεσε στο γραφείο χωροταξικών, πολεοδομικών και αρχιτεκτονικών μελετών Α.Σ.Καλλιγιάς, Ι.Β.Πολίτης, και Α.Γ.Ρωμανός, στις 24 Δεκεμβρίου 1971, την εκπόνηση χωροταξικής μελέτης του συμπλέγματος των νησιών Μυκόνου, Δήλου, και Ρήνειας. Η μελέτη παρουσιάστηκε στην αρμόδια επιτροπή τον Φεβρουάριο του 1973, η οποία όμως ποτέ δεν εφαρμόστηκε. Στις 13 Αυγούστου 1976 υπογράφηκε Προεδρικό διάταγμα, που περιείχε ένα μικρό μέρος των προτάσεων της παραπάνω μελέτης και το οποίο αποτελεί σήμερα τον ειδικό οικοδομικό κανονισμό των τριών νησιών.

5. Το ανώτατο ύψος των κτιρίων ορίζεται στα 7.5 μέτρα συμπεριλαμβανομένου και του ύψους του στηθαίου.¹
6. Επιτρέπονται οι εργασίες επισκευής και μετασκευής υπαρχόντων παλαιών κτισμάτων - ανεξάρτητα από τους παραπάνω όρους δόμησης - με την προϋπόθεση ότι οποιαδήποτε επέμβαση γίνει, κανένα μορφολογικό στοιχείο δεν θα αλλοιώσει, κι οι εργασίες αποκατάστασης και συντήρησης των κτίσματος, (σοβάδες, κουφώματα, χρωματισμοί κτλ) θα ακολουθούν την παραδοσιακή τεχνοτροπία.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΕΩΣ ΝΗΣΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ - ΔΗΛΟΥ - ΡΗΝΕΙΑΣ

Α) ΟΓΚΟΜΕΤΡΙΑ , ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Ο μέγιστος όγκος οποιουδήποτε κτιρίου ή κτιριακού συγκροτήματος το οποίο αποτελείται από περισσότερες οικοδομές κύριες ή βοηθητικές δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα 3000 κυβικά μέτρα.
2. Ο μέγιστος όγκος κτιρίου με ενιαία στάθμη δώματος δεν δύναται να υπερβαίνει τα 800 κυβικά μέτρα πάνω από την στάθμη του φυσικού εδάφους. Σε περίπτωση κτιρίου με όγκο μεγαλύτερο από 800 κυβικά μέτρα επιβάλλεται η υποδιαίρεσή του σε μικρότερους. Αυτό επιτυγχάνεται ογκοπλαστικά ως εξής: Οι τμηματικοί όγκοι του κτιρίου θα πρέπει να παρουσιάζουν υψομετρική διαφορά των δωματίων τους τουλάχιστον κατά 90 εκατοστά, ενώ σε κάτοψη η μετάθεση των όγκων αυτών πρέπει να είναι τουλάχιστον 1.5 μέτρο κατά την μία ή την άλλη διεύθυνση.
3. Το μέγιστο και ενιαίο τμήμα όψεως του κτιρίου δεν είναι δυνατό να υπερβαίνει τα 12 μέτρα μήκους.

¹ Κανένα σημείο του κτιρίου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα 7,50 μ.

4. Απαγορεύεται η κατασκευή κτιρίου επί υποστυλωμάτων
5. Ελάχιστο ελεύθερο ύψος ορόφου 3.00 μέτρα. Στην περίπτωση που δεν έχει κατασκευαστεί υπόγειος όροφος επιτρέπεται το ελεύθερο ύψος του ορόφου να είναι μικρότερο και μέχρι τα 2.40 μέτρα.
6. Οι καπνοδόχοι είναι δυνατό να υπερβαίνουν το μέγιστο ύψος κτιρίου μέχρι 2.5 μέτρα μετρούμενα από το δώμα του κτιρίου.
7. Απαγορεύεται η επιχωμάτωση ή η εκσκαφή των ακάλυπτων επιφανειών των οικοπέδων προς ανύψωση ή υποβίβαση της στάθμης τους.

B) ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

B1) ΠΡΟΣΟΨΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

1. Οι αναλογίες των ανοιγμάτων πρέπει να είναι:
 - Παράθυρα: 1 προς 1.5 έως 1 προς 2 (επιμήκη ορθογώνια καθ' ύψος)
 - Φεγγίτες: 1 προς 1 έως 1 προς 1.2 Πόρτες: 1 προς 2 έως 1 προς 2.5 (για τις μονόφυλλες) 1 προς 1.8 έως 1.5 προς 1.8 (για τις δίφυλλες)
 - Βιτρίνες : 1 προς 0.8 έως 1 προς 2.0
2. Η ελάχιστη απόσταση μεταξύ διαδοχικών ανοιγμάτων ορίζεται σε 60 εκατοστά.
3. Το άθροισμα των ανοιγμάτων μίας όψης δεν δύναται να υπερβαίνει το 25% της επιφάνειάς της.
4. Επιτρέπεται η κατασκευή ανοικτών εξωστών οι οποίοι πρέπει να εξέχουν το μέγιστο 1.00 μέτρο από την οικοδομή. Το μέγιστο μήκος τους ορίζεται σε 2 μέτρα. Η ελάχιστη απόσταση μεταξύ δύο διαδοχικών εξωστών του ίδιου ορόφου ορίζεται σε δύο μέτρα.

5. Επιτρέπεται η κατασκευή ανοικτών κλιμάκων προς τον όροφο, οι οποίες όμως πρέπει να είναι παράλληλες προς την όψη του κτιρίου και να μην έχουν εμφανές κενό κάτω από το κεκλιμένο επίπεδο τους.
6. Το στηθαίο πρέπει να έχει πλάτος από 40 έως 60 εκατοστά και το ύψος του πρέπει να είναι από 30 έως 70 εκατοστά.
7. Όλοι οι εξωτερικοί τοίχοι των κτιρίων πρέπει να παρουσιάζουν ελαφρότατη κλίση προς τα μέσα, για την επίτευξη της χαρακτηριστικής "μείωσης" των αρχιτεκτονικών όγκων σύμφωνα με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική.
8. Δεν επιτρέπεται γενικά η κατασκευή κλειστών εξωστών επί των όψεων των κτιρίων.
9. Δεν επιτρέπεται γενικά η κατασκευή προπυλαίων μπροστά από τον κύριο όγκο των κτιρίων.

B2) ΣΤΕΓΑΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

1. Μόνος επιτρεπτός τρόπος στέγασης, ορίζεται το επίπεδο δώμα.
2. Επιτρέπεται η στέγαση με θόλους μόνο όταν πρόκειται για εκκλησίες.
3. Το επίπεδο δώμα πρέπει να έχει πάντοτε στηθαίο, ενώ δεν επιτρέπεται να προεξέχει η πλάκα πέρα από το κατακόρυφο επίπεδο των όψεων.

B3) ΜΟΡΦΟΛΟΓΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Το ανώτατο όριο των διαστάσεων της διατομής των καπνοδόχων ορίζεται σε 60X120 εκατοστά.
2. Η στέψη των καπνοδόχων μπορεί να γίνει είτε με κάποια διάταξη πλακοειδών λίθων είτε με τοποθέτηση ενός διάτρητου δοχείου από οπτή γη . Κάθε άλλη διακοσμητική απόληξη των καπνοδόχων απαγορεύεται.

3. Απαγορεύεται η τοποθέτηση εμφανών σωλήνων από οπτή γη ή οποιαδήποτε άλλη ύλη.¹
4. Επιτρέπεται η κατασκευή πέργκολας. Η φέρουσα κατασκευή πρέπει να είναι από ξύλο ενώ για επικάλυψη θα χρησιμοποιούνται καλάμια.
5. Δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση αιθαλοσυλλεκτών και δεκτών τηλεόρασης στα δώματα των κτιρίων.
6. Δεν επιτρέπεται γενικά η τοποθέτηση μεταλλικών κιγκλιδωμάτων (είτε πρόκειται για κάγκελα κλιμάκων είτε για κάγκελα ασφαλείας σε βιτρίνες καταστημάτων (ρολά - φουσαρμόνικες κλπ)).
7. Η διάταξη των ανοιγμάτων επί των προσόψεων των κτιρίων πρέπει να είναι ασύμμετρη.

Γ) ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

1. Οι εξωτερικοί καθώς και οι εσωτερικοί τοίχοι των κτιρίων πρέπει να επικαλύπτονται με επιχρίσματα. Η επιφάνεια που θα δημιουργηθεί πρέπει να είναι ελαφρά ανώμαλη είτε πατητή είτε τριπτή. Απαγορεύονται τα πεταχτά επιχρίσματα.
2. Οι ακμές συνάντησης των διαφόρων επιχρισμένων επιφανειών πρέπει να κατασκευάζονται ελαφρώς στρογγυλεμένες και ανώμαλες.
3. Οι εξωτερικές επιφάνειες των κτιρίων πρέπει να υδροχρωματίζονται λευκές.
4. Οι μονώσεις και οι επικαλύψεις θα υδροχρωματίζονται λευκές.
5. Τα κατώφλια και οι ποδιές των ανοιγμάτων καθώς, και τα σκαλοπάτια των εξωτερικών σκαλών κατασκευάζονται είτε με φυσικές πέτρινες πλάκες, είτε από τσιμέντο υδροχρωματισμένο λευκό.

¹ Οι σωλήνες που χρησιμοποιούνται για υδρορροές, αποχετεύσεις κ.ά. πρέπει να είναι επικαλυμμένες με επίχρισμα και υδροχρωματισμένες λευκές.

6. Για την κατασκευή των στηθαίων των κλιμάκων καθώς και των μπαλκονιών θα χρησιμοποιείται ένας από τους ακόλουθους τρόπους:

- Συμπαγές στηθαίο επιχρισμένο με πατητό τσιμεντοκονίαμα, υδροχρωματισμένο λευκό. Οι ακμές του στηθαίου πρέπει να είναι στρογγυλεμένες.
- Στηθαίο από λιθοδομή διάτρητο από ορθογώνια κατακόρυφα κενά σύμφωνα με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική, επιχρισμένο σε όλες του τις επιφάνειες με τσιμεντοκονίαμα και λευκό γαλάκτωμα ασβέστη.
- Ξύλινο στηθαίο με κουπαστή και ορθοστάτες απλής ορθογωνικής διατομής.

7. Όλα τα κουφώματα γενικά πρέπει να κατασκευάζονται από ξύλο.

8. Τα τζάμια κατασκευάζονται με υποδιαιρέσεις (καίπια) οι οποίες πρέπει να έχουν μέγιστες διαστάσεις 50 X 50 εκατοστά.

9. Τα σκούρα κατασκευάζονται είτε πλήρη (ξύλινα ταμπλαδωτά) είτε περσιδωτά (γερμανικά - νεοκλασικά με κινητές περσίδες).

Δ) ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Οι τοίχοι πρέπει να χρωματίζονται λευκοί , ενώ τα ξύλινα κουφώματα σε απλούς μονόχρωμους τόνους (μπλε, κόκκινο, κίτρινο, γαιώδη χρώματα κλπ)

2. Η επικάλυψη των δαπέδων θα γίνεται με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

- Με φυσικές λίθινες πλάκες.
- Με λωρίδες ξύλου.
- Με κεραμικά πλακάκια.
- Με λευκό μωσαϊκό.
- Με απλή πατητή τσιμεντοκονία χρωματισμένη με μονόχρωμο ελαιόχρωμα.

3. Δεν επιτρέπεται ο φωτισμός των κτιρίων με λάμπες φθορίου. Επιτρέπεται μόνο ο λευκός φωτισμός με λάμπες πυρακτώσεως.

Ε) ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ, ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ, ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ "ΕΠΙΠΛΩΣΗ"

ΟΔΩΝ

1. Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση "φωτεινών επιγραφών" άμεσα ή έμμεσα φωτιζόμενων, ανεξάρτητα από το είδος και το σχήμα αυτών.
2. Επιτρέπονται οι κοινές (μη φωτεινές) επιγραφές κάτω από τους ακόλουθους όρους:
 - Οι επιγραφές πρέπει να τοποθετούνται παράλληλα με τις όψεις των κτιρίων, με μέγιστη προεξοχή 8 εκατοστών και μέγιστο ύψος 3.5 μέτρων από την επιφάνεια των κοινόχρηστων χώρων.
 - Δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση επιγραφών πάνω στα στηθαία δωματίων, κλιμάκων και μπαλκονιών.
 - Η μέγιστη επιτρεπόμενη επιφάνεια κάθε επιγραφής ορίζεται σε 1.00 τετραγωνικό μέτρο.
3. Οι επιγραφές σχεδιάζονται πάνω σε λευκή πινακίδα. Οι χαρακτήρες που θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να είναι απλοί (όχι εξεζητημένοι) σε απόχρωση μαύρη ή κυανή με μέγιστο ύψος 30 εκατοστά.
4. Τα φωτιστικά σώματα, είτε αυτά ανήκουν στον δημοτικό φωτισμό, είτε σε ιδιωτικά κτίσματα πρέπει να έχουν μία από τις παρακάτω μορφές:
 - Προβολείς ή άλλα φωτιστικά σώματα υπαίθρου τοποθετημένα εντός εσοχών των όψεων των κτιρίων.
 - Φωτιστικά σώματα που μοιάζουν με τα παλαιά φανάρια (λάμπες θυέλλης) είναι επιτρεπτά είτε επί των προσόψεων των κτιρίων, είτε σε στύλους με

μέγιστο ύψος 4.00 μέτρων. Οι διαστάσεις των φαναριών δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερες από 30 X 30 X 40 εκατοστά.

5. Δεν επιτρέπεται η ανάρτηση γυμνών λαμπτήρων υπό μορφή "γирλάντας".
6. Η επικάλυψη των πεζοδρόμων και των πλατειών πρέπει να γίνεται με έναν από τους παρακάτω τρόπους:
 - Με σχιστόλιθους τοποθετημένους είτε κατά την έκτασή τους (πλακόστρωτο) είτε σφηνωμένους κάθετα στο έδαφος (καλντερίμι).
 - Με σκυρόδεμα ελαχίστου πάχους 10 εκατοστών, ενώ πρέπει κάθε 5.00 μέτρα μήκους να δημιουργείται αρμός διαστολής.
 - Με αμμοχάλικο συμπιεσμένο από κύλινδρο.
7. Για την "επίπλωση" των κοινοχρήστων χώρων προβλέπονται τα εξής:
 - Δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση ξύλινων ή σιδερένιων πάγκων από προκατασκευασμένα στοιχεία.
 - Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση λούνα-παρκ ή άλλων πρόχειρων εγκαταστάσεων δημοσίας αναψυχής.
 - Δεν επιτρέπεται η κατασκευή σιντριβανιών.
 - Δεν επιτρέπεται η κατασκευή περιπτέρων.
 - Τα δημοτικά καλάθια απορριμμάτων πρέπει να είναι ορθογωνικά επιτοίχια μεταλλικά κουτιά με κάλυμμα, ελαιοχρωματισμένα λευκά.
 - Απαγορεύονται οι ανάγλυφες ή οι φορητές πινακίδες ονομασίας και αρίθμησης οδών. Τα παραπάνω στοιχεία πρέπει να γράφονται πάνω στα επιχρίσματα των όψεων των κτιρίων με διακριτική γραφή η οποία καθορίζεται από την δημοτική αρχή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

Σχολιάζοντας την τεχνική υποδομή της νήσου Μυκόνου θα ήταν δυνατή η αναφορά μας στο αεροδρόμιο του νησιού, στις λιμενικές εγκαταστάσεις του, καθώς και γενικότερα στα έργα υποδομής, δημόσια και ιδιωτικά, που κύριο σκοπό τους έχουν την εξυπηρέτησή του τουριστικού ρεύματος. Θα περιοριστούμε όμως στους τομείς της τεχνικής υποδομής του νησιού που έχουν άμεση σχέση με τη μελέτη και ανέγερση κατοικιών.

ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ. Το οδικό δίκτυο της Μυκόνου είναι αρκετά ανεπτυγμένο παρόλο που πολλοί από τους δρόμους δεν έχουν καλή βατότητα. Υπάρχουν δύο κατηγορίες δικτύου. Οι επαρχιακοί που είναι της Χώρας-Άνω Μεράς, Χώρας-Αγίου Στεφάνου, Χώρας-Αγίου Ιωάννη, Χώρας-Πλατύ Γιαλού και οι κοινοτικοί που είναι το υπόλοιπο δίκτυο όπως φαίνεται στο χάρτη.

Οι επαρχιακοί δρόμοι είναι ασφαλτοστρωμένοι ενώ οι κοινοτικοί είναι είτε ασφαλτοστρωμένοι, είτε στρωμένοι με σκυρόδεμα είτε χωματόδρομοι. Το πλάτος των οδών διαφέρει ανάλογα με την κατηγορία τους. Οι περισσότεροι κοινοτικοί είναι στενοί και παρουσιάζουν δύσκολη βατότητα, ενώ οι επαρχιακοί έχουν μεγαλύτερο πλάτος και καλύτερη βατότητα .

Το κυριότερο όμως μειονέκτημα του οδικού δικτύου είναι ότι δεν εξασφαλίζει την δυνατότητα περιηγήσεως του νησιού από ένα περιφερειακό δρόμο που να συνδέεται και με το εσωτερικό του νησιού, αλλά αντίθετα αποτελεί ακτινωτή διασύνδεση της Χώρας Μυκόνου με τις υπόλοιπες περιοχές. Το άμεσο αποτέλεσμα αυτής της χαράξεως είναι ο περιορισμός των δυνατοτήτων αξιοποίησεως πολλών περιοχών, η αύξηση των χρονοαποστάσεων μετακίνησης και η δημιουργία κυκλοφοριακών προβλημάτων στην ευρύτερη περιοχή. Τα παραπάνω προβλήματα

θα περιοριστούν με την κατασκευή περιφερειακής οδού, που προκειται να ξεκινήσει στο άμεσο μέλλον.

ΥΔΡΕΥΣΗ. Το υδατικό πρόβλημα της Μυκόνου είναι χαρακτηριστικό πολλών νησιών του νομού Κυκλάδων. Το πρόβλημα γίνεται πιο μεγάλο στους καλοκαιρινούς μήνες που αυξάνεται η ζήτηση, ενώ οι φυσικές παροχές είναι συνήθως πολύ χαμηλές. Μέρος των υδατικών αναγκών της νήσου καλύπτεται από το εργοστάσιο της αφαλάτωσης. Το υδατικό πρόβλημα αναμένεται να λυθεί όταν μπει σε λειτουργία η παροχή νερού από το φράγμα Μαραθιού Μυκόνου. Το δίκτυο ύδρευσης δεν είναι ανεπτυγμένο. Το δημοτικό δίκτυο καλύπτει κύρια τις ανάγκες της πόλεως Μύκονου. Το κοινοτικό καλύπτει την περιοχή που βρίσκεται μέσα στα όρια της κοινότητας Άνω Μεράς. Τέλος εάν εξαιρέσουμε ένα μικρό ιδιωτικό δίκτυο, οι υπόλοιπες ανάγκες του νησιού καλύπτονται από ιδιωτικά πηγάδια και γεωτρήσεις.

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ. Η Μύκονος απέκτησε τα τελευταία χρόνια, ψηφιακής τεχνολογίας τηλεπικοινωνίες, με παράλληλη επέκταση του δικτύου σε όλο σχεδόν το νησί.

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ. Η Μύκονος δεν είναι συνδεδεμένη με το εθνικό δίκτυο ενέργειας και εξυπηρετείται αποκλειστικά από το σταθμό παραγωγής που υπάρχει στο νησί. Λόγω της διάσπαρτης δόμησης, το δίκτυο του σταθμού έχει επεκταθεί στο σύνολο της Μυκόνου και υπάρχει δυνατότητα επέκτασης προκειμένου να καλυφθούν όλες οι ανάγκες της.¹

ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ. Το αποχετευτικό δίκτυο, καλύπτει τις ανάγκες της ευρύτερης περιοχής της Χώρας Μυκόνου, τους οικισμούς του νησιού, καθώς και τις περιοχές όπου περνάει ο αποχετευτικός αγωγός, ωστόσο να οδηγηθεί στο ακρωτήριο Αλογόμανδρα, όπου από 'κεί τα λύματα μετά το βιολογικό τους καθαρισμό

¹ Το ηλεκτρικό και παλαιό τηλεπικοινωνιακό δίκτυο της Μυκόνου είναι εναέριο, γεγονός που αποτελεί βασικό μειονέκτημα του νησιού, καθώς οι κολώνες και οι γραμμές που υπάρχουν, αποτελούν αρνητική επέμβαση στην αγρότητα και την ομορφιά του τοπίου.

ρίχνονται στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ των νήσων Δήλου και Μυκόνου. Οι υπόλοιπες περιοχές του νησιού που δεν εξυπηρετούνται από το αποχετευτικό δίκτυο, είτε έχουν μικρές μονάδες βιολογικού καθαρισμού (ιδιαίτερα οι ξενοδοχειακές μονάδες) είτε εξυπηρετούνται με την κατασκευή σηπτικών βόθρων.

1. Το σχέδιο μετρήσει μετρήσιμους δείκτες.
2. Το σχέδιο που ελέγχεται από τη περιφερειακή αρχή και η αρχή που γράφει.
3. Το σχέδιο εκτέλεσης των εργασιών γύρω από την κατασκευή των βόθρων με το κόστος με τη σειρά.
4. Εισαγωγή της κατάστασης των εργασιών στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων που το πρόγραμμα θα κάνει, οργανωμένα δείγματα.
5. Έγινε μία ομάδα εργασίας και το σχέδιο των εργασιών μετρήσεων των βόθρων (παρομοιάζει μετρήσιμους δείκτες μετρήσιμους) (βλ. 12)

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

ΑΓΥΣΗΝ ΑΡΙΘΜΟΙ	ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΕΥΚΑΜΙΑ	ΤΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
1	81,76	101,140	ΕΣΣΤΗΤΗΜΟΙ
2	78,85	101,875	
3	56,20	101,150	
4	38,15	65,400	
5	54,60	27,170	
6	17,15	76,535	
7	9,72	46,370	
8	6,20	7,140	
9	6,10	341,875	
10	13,55	302,140	ΜΕΣΟΤΙΧΟΙ
11	21,13	246,240	
12	21,47	340,190	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

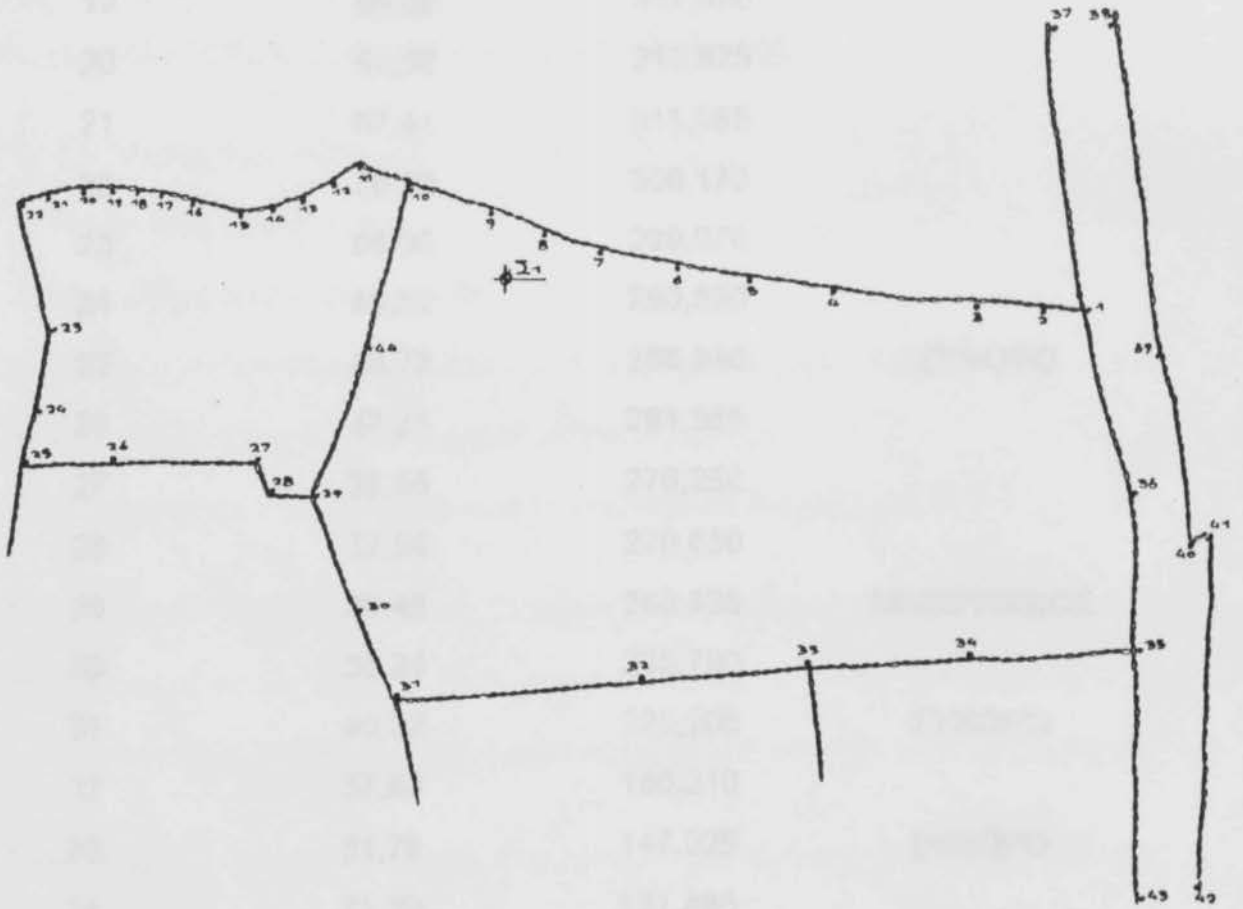
ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. Το οικόπεδο μετρήθηκε με ηλεκτρονικό ταχύμετρο.
2. Τα στοιχεία που ελήφθησαν ήταν η οριζόντια απόσταση και η οριζόντια γωνία.
3. Το σημείο εκκίνησης των οριζοντίων γωνιών (0.00 grad) τοποθετήθηκε έτσι ώστε να ταυτίζεται με το βορρά.
4. Θεωρήθηκε περιττή η κατασκευή υψομετρικού τοπογραφικού διαγράμματος δεδομένου ότι το οικόπεδο έχει μικρές υψομετρικές διαφορές.
5. Έγινε μία στάση οργάνου και το σύνολο των σημείων που μετρήθηκαν ήταν 44 (παριστάνονται αναλυτικά στο κροκί που ακολουθεί). (Εικ.19)

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΓΩΝΙΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1	81,70	101,130	ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ
2	78,05	100,575	
3	55,20	101,150	
4	35,15	95,900	
5	24,60	87,120	
6	17,15	78,535	
7	9,72	46,320	
8	8,20	7,140	
9	9,10	381,875	
10	15,55	352,440	ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΣ
11	21,13	346,880	
12	21,47	340,190	

ΚΡΟΚΙ

Εικόνα 19

13	22,05	337,000	
14	24,30	331,415	
15	28,97	324,980	
16	37,55	319,050	
17	42,95	318,050	
18	48,33	317,985	
19	54,52	317,620	
20	62,08	315,625	
21	67,41	311,985	
22	70,32	309,170	
23	66,06	299,070	
24	65,52	290,820	
25	65,72	286,940	ΣΥΝΟΡΟ
26	47,25	281,355	
27	38,55	276,250	
28	37,56	270,650	
29	30,46	263,820	ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΣ
30	35,24	235,790	
31	40,32	225,205	ΣΥΝΟΡΟ
32	37,63	180,210	
33	51,78	147,025	ΣΥΝΟΡΟ
34	71,39	131,485	
35	99,03	121,270	ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ
36	90,19	112,050	ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ
37	78,70	83,050	
38	86,03	84,790	ΑΠΕΝΑΝΤΙ
39	91,51	103,520	ΑΠΕΝΑΝΤΙ
40	98,50	114,990	ΑΠΕΝΑΝΤΙ
41	101,39	114,100	ΑΠΕΝΑΝΤΙ
42	111,89	127,805	ΑΠΕΝΑΝΤΙ
43	107,80	132,900	
44	17,20	294,205	ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΣ

Η δημιουργία του τοπογραφικού διαγράμματος έγινε με ηλεκτρονικό υπολογιστή και με το πρόγραμμα TOP, η δε σχεδίασή του σε εκτυπωτή σχεδίων . Το πρόγραμμα TOP, είναι ένα πρόγραμμα ειδικά φτιαγμένο για να υπολογίζονται και να σχεδιάζονται οικόπεδα στις Κυκλάδες. Έχει δύο βασικές επιλογές καθορισμού δεδομένων. Η πρώτη αντιστοιχεί στην εισαγωγή των γενικών στοιχείων και η δεύτερη στην εισαγωγή των στοιχείων των σημείων. Καταρχήν ως προς τα γενικά δεδομένα πρέπει να καθοριστούν τα εξής:

1. Το πλήθος των στάσεων.
2. Το πλήθος των σημείων.
3. Το πλήθος των πολυγωνικών.¹
4. Εάν οι μετρήσεις αφορούν, κεκλιμένη ή οριζόντια απόσταση.²
5. Η μονάδα μέτρησης των γωνιών: μοίρες ή βαθμοί.
6. Η δημιουργία ή μη, υψομετρικού τοπογραφικού διαγράμματος.

Στα γενικά δεδομένα είναι δυνατόν να καθοριστούν και ορισμένες δευτερεύουσες εργασίες όπως η θέση του οικοπέδου, το όνομα του μηχανικού, το όνομα του ιδιοκτήτη, καθώς και η προαιρετική σχεδίαση καννάβου, στάσεων κλπ.

Στην συνέχεια για κάθε σημείο ξεχωριστά πρέπει να καθοριστούν τα εξής στοιχεία:

1. Οριζόντια απόσταση.
2. Οριζόντια γωνία.
3. Στάση εξάρτησης.
4. Πολυγωνική.
5. Τύπος ένδειξης σημείου.³

¹ Πολυγωνική είναι αλληλουχίες σημείων, τα οποία δημιουργούν κλειστές (οικόπεδο) και ανοιχτές (μεσότοιχος, απέναντι πλευρά του δρόμου) τεθλασμένες γραμμές.

² Εάν οι μετρήσεις αφορούν κεκλιμένη απόσταση, το πρόγραμμα θα ζητήσει και τον καθορισμό της κατακόρυφης γωνίας.

³ Το πρόγραμμα έχει την δυνατότητα 5 επιλογών για να παραστήσει ένα σημείο και καθ' επέκταση τα όρια του οικοπέδου:

- 1.Τοίχος πάχους 50 εκ.(ξερολιθιά)
- 2.Τοίχος πάχους 50 εκ.(σαμάρι)

6. Σκόπευση (εσωτερική / κεντρική / εξωτερική)¹

7. Όνομα σημείου για συμβόλαια ²

Τέλος πριν να σχεδιαστεί το τοπογραφικό διάγραμμα στον εκτυπωτή σχεδίων, καθορίζονται τα στοιχεία σχεδίασης: το μήκος και το πλάτος του χαρτιού, η κλίμακα, οι ανάλογοι όροι δόμησης κλπ.

Το πλημμελές στοιχείο δίνεται που ορίζονται, προκείμενου βεβαιώνου ότι τα οικόπεδα χωρίζονται σε τμήτα σύμφωνα με την επιθυμία του κτηνοτρόφου 5551.00 μ².

1) Ελάττωση επιφανείας οικόπεδων 4000.00 μ²

2) Δόμηση : 200.00 + 1/3 επιφανείας οικόπεδων = 4000.00 / 3 =

$$= 200.00 + 1333.33 \times 0.02 = 733.33 \mu^2$$

3) Κόπηση - Επιφανείας οικόπεδων $\times 10\% = 5551.00 \times 0.10 = 555.10 \mu^2$

4) Μέγιστο ύψος κτίσιου 7.50 μ

5) Αποκόμιση κτίσιου από τα όρια του οικόπεδων 15.00 μ

Β. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΜΗΣΗΣ

Μετά την επιβεβαίωση της κατασκευής προκείμενου τα εξής:

• Επιφανείας οικόπεδων 138.714 μ²

• 3.Τοίχος πάχους 20 εκ.(τσιμεντόλιθος)

• 4.Γραμμή

• 5.Μεμονωμένο σημείο 25.50 μ²

¹ Σ' αυτό το σημείο το πρόγραμμα έχει 3 επιλογές (εσωτερική, κεντρική, εξωτερική) ανάλογες με το σημείο τοποθέτησης του στυλεού ή της σταδίας πάνω στην ξερολιθιά.

² Στοιχεία με τα οποία γίνεται δυνατή η περιγραφή του αγρού.

• Επιφανείας προκείμενου χωριού 15.40 μ²

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΔΟΜΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Α . ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΜΗΣΗΣ

Τα επιτρεπόμενα στοιχεία δόμησης που ακολουθούν , προκύπτουν δεδομένου ότι το οικόπεδο ευρίσκεται σε εκτός σχεδίου περιοχή και το εμβαδόν του είναι 5551.00 μ².

1) Ελάχιστο εμβαδόν οικοπέδου: 4000.00 μ²

2) Δόμηση : $200.00 + (\text{εμβαδόν οικοπέδου} - 4000.00) \times 2\% =$
 $= 200.00 + 1551.00 \times 0.02 = 231.02 \mu^2$

3) Κάλυψη : Εμβαδόν οικοπέδου $\times 10\% = 5551.00 \times 0.10 = 551.00 \mu^2$

4) Μέγιστο ύψος κτιρίου : 7.50 μ

5) Απόσταση κτιρίου από τα όρια του οικοπέδου : 15.00 μ

Β . ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΜΗΣΗΣ

Μετά την εμβαδομέτρηση της κατοικίας προέκυψαν τα εξής :

- Εμβαδόν ισογείου: 138.814 μ²¹
- Εμβαδόν ορόφου: 91.857 μ²
- Εμβαδόν υπογείου: 95.66 μ²²
- Εμβαδόν δεξαμενής: 15.75 μ²
- Εμβαδόν ημιυπαιθρίου χώρου: 15.49 μ²

¹ Η αναλυτική εμβαδομέτρηση παρουσιάζεται στο διάγραμμα κάλυψης.

² Το υπόγειο καθώς και η δεξαμενή δεν προσμετρώνται ούτε στην δόμηση αλλά ούτε και στην κάλυψη.

- Εμβαδόν γκαράζ : 21.00 μ²
- Εμβαδόν μικρού φούρνου: 22.00 μ²¹

Κατόπιν τούτων έχουμε :

1) Εμβαδόν οικοπέδου: 5551.00 μ² > 4000.00 μ² άρα το οικοπέδο είναι άρτιο και οικοδομήσιμο.

2) Δόμηση: Εμβαδόν ισογείου + Εμβαδόν ορόφου =

$$138.814 + 91.857 =$$

$$230.671 \mu^2 < 231.02 \mu^2$$

3) Κάλυψη:

Εμβ. ισογείου+Εμβ. ημιυπαιθρίου χώρου+Εμβ. γκαράζ+Εμβ. μικρού φούρνου=

$$=138.814 + 15.49 + 21.00 + 22.00 =$$

$$=197.304 \mu^2 < 551.10 \mu^2$$

4) Μέγιστο ύψος κτιρίου = 7.45 μ < 7.50 μ

¹ Το γκαράζ, ο μικρός φούρνος καθώς και ο ημιυπαίθριος χώρος προσμετρώνται μόνο στην κάλυψη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

1. Corbusier, Le, (1974) Vers Une Architecture, Les Editions G. Gres, Paris.
2. Καλλιγάς,Α.-Παπαγεωργίου,Α.-Πολίτης,Ι-Ρωμανός,Α., (1972) Μύκονος, Δήλος, Ρήνεια Χωροταξική, ρυθμιστική μελέτη του συμπλέγματος των τριών νήσων μετά πολεοδομικών, ρυμοτομικών σχεδίων οικισμών και ζωνών ανάπτυξης, τόμοι 4, Υπουργείον Κυβερνητικής Πολιτικής-Διεύθυνση Χωροταξικού Προγραμματισμού, Αθήνα.
3. Κωνσταντινίδης, Άρης, (1983) Τα παλιά Αθηναϊκά σπίτια, Αθήνα.
4. Λυγίζος, Γιάννης, (1987) Η Ελληνικότητα στην αρχιτεκτονική μας, Αθήνα.
5. Πικιώνης, Δ, (1985) Η Λαϊκή μας Τέχνη και εμείς, Κείμενα ΜΙΕΤ, Αθήνα.
6. Scott, Geoffrey, (1956) The Architecture of Humanism.

ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Βασιλειάδης, Δημήτρης, (1961) Μεταβυζαντινή αιγαιοπελαγίτικη εκκλησιαστική αρχιτεκτονική, Το αχειροποίητο σύμπλεγμα της Παραπορτιανής Μυκόνου, Αθήνα.
2. Βασιλειάδης, Δημήτρης, (1979) Θεώρηση της αιγαιοπελαγίτικης αρχιτεκτονικής υπό ανήσυχη οπτική γωνία, Αθήνα.
3. Βασιλειάδης, Δημήτρης, (1986) ψηφίδες του νεοελληνικού μύθου, Αθήνα.
4. Γρηγοράκης, Νίκος, Περιστεριώνες της Αρκαδίας .
5. Δήμος Μυκονίων, Μύκονος και Δήλος, Τουριστικός οδηγός.
6. Κορρές, Γεώργιος, (1989) Ιστορία και λαογραφία της Μυκόνου, Αθήνα.

7. Κωνσταντινίδης, Άρης, (1947) Δύο "χωριά" απ' τη Μύκονο και μερικές πιο γενικές σκέψεις μαζί τους, Αθήνα.
8. Κωνσταντινίδης, Άρης, (1953) Ξωκλήσια της Μυκόνου, Αθήνα.
9. Κωνσταντινίδης, Άρης, (1981) Μελέτες και κατασκευές, Αθήνα.
10. Λαογραφικό Μουσείο Μυκόνου, (1990) Τα Λαογραφικά Μουσεία της Μυκόνου, Λεύκωμα και Ξενάγηση, Θεσσαλονίκη.
11. Mayer-Bohe, Walter, (1987) Σύγχρονες Μονοκατοικίες, Μετάφραση Δημήτρης Μαλασπίνας, Αθήνα.
12. Πολυμεροπούλου, Έλλη, (1979) Μύκονος, Μια άλλη όψη, Φωτογραφικό λεύκωμα, Αθήνα.
13. Ρωμανός, Α., (1983) Ελληνική παραδοσιακή αρχιτεκτονική: Μύκονος, Αθήνα.
14. Σαμαράς Αλέξανδρος και συνεργάτες, Γραφείο μελετών, (1981) Μελέτη κηρύξεως οικιστικής περιοχής, Κούνδουρος - Μύκονος - Κυκλάδες, Αθήνα.
15. Sting, Hellmuth, (1981) Κατόψεις Κατοικιών-Παραδείγματα και κριτήρια σχεδιασμού, Μετάφραση Νικόλας Χριστόπουλος, Αθήνα.
16. Τσαλικίδης, Γιάννης, (1989) Σύγχρονοι Ελληνικοί Κήποι, Θεσσαλονίκη.

